

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 124

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 23 d'octubre del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC:

DEBAT I APROVACIÓ, SI PERTOCA, DEL PROJECTE DE LLEI RGE núm. 4436/98, de mesures cautelars fins a l'aprovació de les Directrius d'Ordenació Territorial.

5298

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats, vagin ocupant, per favor, els seus escons. Procedirem al debat i aprovació, si pertoca, del Projecte de llei RGE núm. 4436/98, de mesures cautelars fins a l'aprovació de les Directrius d'Ordenació Territorial, tramitació pel procediment directe, d'urgència i en lectura única, sempre que el Ple hi voti de manera favorable.

Després de la reunió de la Junta de Portaveus que hem mantingut avui matí, el debat se substanciarà, en primer lloc, en un posicionament per part dels grups parlamentaris de torn a favor i torn en contra, del procediment de lectura única i en funció del resultat de la posterior votació, si aquest és positiu, hi haurà un debat sobre el contingut del projecte de llei en qüestió.

Però, abans d'iniciar el debat, aquesta presidència vol dir que, atès que el Consell Insular de Mallorca, en ple celebrat dia 22 d'octubre de l'any 1998, va prendre entre d'altres l'acord de reclamar al president del Parlament que la tramitació d'aquesta llei que modifica la distribució competencial, segons es diu, entre Govern i consells insulars, es faci amb participació dels consells respectant el procediment assenyalat a la disposició transitòria novena de l'Estatut d'Autonomia i la Llei de consells insulars; davant aquesta petició, aquesta presidència vol manifestar:

Primer, que des del moment que la Mesa va qualificar el document de projecte de llei de mesures cautelars fins a l'aprovació de les Directrius d'Ordenació Territorial, ha estat preocupació d'aquesta presidència vetllar perquè la mateixa norma no pugui detreure competències dels consells insulars que han estat transferides per llei del Parlament, ja que, si fos així, estaríem davant una tramitació irregular del projecte de llei. Per açò, aquesta presidència va demanar d'immediat un informe jurídic sobre la matèria. Informe que es va fer verbal *prima facie* durant la Mesa del Parlament, donant compte posterior a la Junta de Portaveus.

Que a la vista del dubte plantejat pels grups de l'oposició davant aquesta informe *prima facie*, aquesta presidència sol·licità dels Serveis Jurídics de la Cambra, un informe per escrit perquè pogués servir a aquesta presidència de base per continuar o no amb el Ple previst de dia 23 d'octubre, amb independència del posicionament personal de la Presidència sobre l'oportunitat o no d'aquesta convocatòria.

Tercer, com a president del Parlament de les Illes Balears, és la meua primera obligació l'estreta observança del Reglament per damunt dels criteris personals i particulars, ja que els criteris dins una cambra legislativa els marquen els grups parlamentaris dins el marc reglamentari. I convé deixar constància que aquest ple ha estat convocat a petició d'un grup parlamentari, a proposta de la Presidència i per acord de la Junta de Portaveus, on té la correlació de majories i minories pròpies de tot sistema democràtic. I en base a l'informe jurídic lliurat abans d'aquest plenari, continuam amb el ple tal com he anunciat en un principi que estava previst.

Debat i aprovació, si pertoca, del Projecte de llei RGE núm. 4436/98, de mesures cautelars fins a l'aprovació de les Directrius d'Ordenació Territorial.

Així, idò, s'obre el primer punt, amb un torn d'intervencions a favor de la lectura única d'aquest projecte de llei. Sr. José María González, té vostè la paraula, com a diputat.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, en la primavera de 1987 se aprobaba en esta cámara la Ley de ordenación del territorio de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares. Era una ley equilibrada, en términos generales, que trataba de aunar esfuerzos en torno a la ordenación y planificación del archipiélago. Se estructuraba, estableciendo diferentes niveles de planeamiento, que iban desde el general de todas las islas a través de unas directrices de ordenación territorial pasando por planes territoriales parciales, que podían entrar en mayor profundidad en ámbitos territorialmente más reducidos, más pequeños, como es el de una isla o el de una determinada zona con características homogéneas.

Otro escalón, un tercer escalón, contemplado en la Ley de ordenación del territorio, era el de los planes directores sectoriales, referidos a aspectos concretos de la actividad territorial, como pueden ser, por ejemplo, los puertos y las costas, las carreteras, la ordenación sanitaria, los equipamientos comerciales, etc. Aun había otra figura, se contempla otra figura en esta ley, que son los planes de medio natural que pretendían regular el uso de espacios concretos, de valor, específico, natural o histórico patrimonial.

Las Directrices de Ordenación del Territorio debían de ser el marco general de todo eso, y debían de disponerse en un plazo muy breve, que la Ley cifraba, en base a un escalonamiento, de una serie de meses. Si bien, una disposición transitoria de la Ley de ordenación del territorio, y yo creo que con gran acierto, como después se vino demostrando, permitía elaborar planes de menor rango, anteriores a las Directrices de Ordenación del Territorio, mediante la aprobación en esta cámara de unos criterios y su desarrollo por el Gobierno.

Todo ello, todo este desarrollo territorial se confiaba, como no podía ser menos, al Gobierno de la Comunidad Autónoma, y a este parlamento, en definitiva y última instancia. Poco después, y tras unas elecciones, que fueron casi a renglón seguido de la aprobación de esta ley, con una nueva composición de la Cámara, comenzó su andadura y su desarrollo.

De entonces hasta hoy, ha venido debatiéndose el panorama territorial, cada vez con mayor intensidad en las Islas. Los sucesivos gobiernos han venido defendiendo la necesidad de planificar a partir del conocimiento previo de los problemas, de los desarrollos sectoriales, de la actualización de los planeamientos municipales, piénsese que en el año 87, éstos estaban enormemente atrasados, cuando no eran inexistentes, de la evolución previsible de las diversas actividades fundamentales que todavía entonces se discutían. Y mientras esto ocurría, la oposición reiteradamente, reiteradamente, exigía la realización, con carácter inmediato de las Directrices de Ordenación del Territorio. Si bien, todo hay que decirlo, participando también y participando activamente de planes, por citar algunos, como el de la ordenación de la oferta turística, o de leyes tan importantes también para nuestra comunidad, como la de espacios naturales, que yo creo que han tenido una eficaz incidencia en el diseño del horizonte territorial insular.

Los últimos años, el espectacular crecimiento del turismo, del turismo en general y del turismo residencial en particular, la demanda de propiedades en suelo rústico, la demanda de propiedades en suelo costero, la necesidad de proponer nuevos productos turísticos que requieren cada vez mayores consumos territoriales, han hecho que en áreas determinadas y en las fechas en que hay una mayor afluencia de visitantes, la presión urbana y la densidad de población comience a ser molesta e incómoda para los propios visitantes y, sin ninguna duda, para los residentes.

El problema, al ser el ámbito insular de cada una de las islas, pequeño, trae además otras consecuencia añadidas y no agradables, así la necesidad de multiplicar las fuentes de recursos, cada vez con elevados costes u cada vez mayores, la necesidad de sobredimensionar infraestructuras y equipamientos, la pérdida de calidad del entorno, del mar, de las playas, de los paisajes interiores, montañas, espacios naturales, etc., y la necesidad de hacer frente a estos efectos y el hecho de que se tenga una visión clara de las soluciones, descansando en el largo trayecto recorrido y en las sólidas bases desarrolladas en el intermedio, la Ley de espacios naturales antes mencionada o los planes de ordenación de la oferta turística, tanto en Mallorca como en Ibiza y Formentera, otras como la Ley del suelo rústico, las normas sobre la capacidad de población, célebre decreto de densidades, la Ley de medidas transitorias de alojamientos turísticos, recientemente aprobada aquí, planes como el de puertos, un plan verdaderamente de defensa de costas, el plan de carreteras, recientemente aprobado inicialmente, los planes de equipamientos sanitarios o comerciales, la acción en la planificación social y el planeamiento municipal, ahora ya prácticamente generalizado y actualizado en todas las islas, han permitido abordar, ahora sí, la redacción de las Directrices de Ordenación del Territorio, cuyo avance ha sido objeto de exposición pública los pasados meses, y se anuncia como inmediata la definitiva redacción del instrumento por la Conselleria de Medio Ambiente y Ordenación del Territorio.

Hasta aquí, señoras y señores diputados, nada parece justificar mi presencia hoy y ahora en esta tribuna, todo lo dicho es, si no de general conocimiento, sí más o menos sabido por quienes sienten alguna inquietud por el desarrollo de la planificación territorial balear. En este contexto, y tras algunos debates parlamentarios en que se discutió aquí y en otros ámbitos la conveniencia de intervención de los consells insulares en la redacción de los planes territoriales parciales que se derivaran como consecuencia inmediata tras la aprobación de las Directrices de Ordenación del Territorio, el presidente del Gobierno ofreció públicamente al principal partido de oposición y responsable del Urbanismo en el Consell de Mallorca, la posibilidad de un acuerdo en la materia, y de una colaboración en la elaboración de un pacto territorial, que acabara, de una vez por todas, con los constantes choques y controversias y que estableciera una definitiva planificación consensuada sobre los principios de limitación de crecimiento, techo poblacional, desarrollo sostenible y seguridad jurídica.

El acuerdo no fue posible, como es bien sabido, por otra parte. Pero, además, la gran difusión en los medios de comunicación de las conversaciones, aireadas insistentemente, yo creo que por la incontinencia verbal de algunos de los que participaron en ellas, expresando posturas maximalistas, desencadenaron una cierta alarma y sobre todo, creo yo, un gran desconcierto en la población. A partir de aquí, es evidente que se hace imprescindible tomar medidas cautelares y además hacerlo con urgencia, y quien debe tomar esas medidas es, obviamente, quien tiene competencias para hacerlo: el Gobierno de la Comunidad Autónoma, como primer responsable de la ordenación territorial de las Islas y el Parlamento, como instancia legislativa definitiva.

Nadie, nadie bajo ningún pretexto puede obviar la ley en función de tales o cuales intereses, de tales o cuales fines, por aparentemente buenos que puedan ser éstos, porque, en democracia, en democracia, señoras y señores diputados, lo que debe primar siempre es el imperio de la ley, ésa es la esencia de nuestros principios y la justificación última del ejercicio de nuestras responsabilidades al comparecer hoy aquí para solicitar la aceptación del procedimiento de lectura única para la aprobación de este proyecto de ley.

Un proyecto de ley en el que por un lado se trata de evitar que, en tanto se aprueban las Directrices de Ordenación del Territorio, nadie pueda utilizar su clasificación urbanística para obtener ganancias desproporcionadas, es decir, que evite que se produzcan fenómenos de pura especulación y suspendiendo para ello la aprobación de aquellos suelos en disposición de ser urbanizados, pero sobre los que no se ha iniciado la ejecución de derechos legítimos urbanísticos que pudieran haberle conferido los planeamientos vigentes.

Un proyecto de ley con una segunda parte, en la que se restituyen las competencias que algunos quieren atribuirse, estimo que gratuitamente, a quien deben corresponder, a esta cámara, que mediante las Directrices de Ordenación del Territorio, definirá los criterios que han de regir el futuro de los planeamientos, de todos y cada uno de los municipios y de todas y cada una de las Islas Baleares.

Hace algunos meses, muy pocos, se discutía también aquí la conveniencia o no del uso de procedimiento de lectura única para un proyecto de ley de medidas transitorias, similar, en algunos aspectos, al que hoy se trae. Se trataba igualmente de un texto sencillo, de articulado muy corto y de intención clara y con finalidad preventiva. Tuvo, entonces, que hacer una completa y justificada defensa del procedimiento la portavoz del Grupo Parlamentario Popular, la Sra. Salom, entre la absoluta incomprensión de los otros portavoces de la oposición que despacharon con términos como "menosprecio a la Cámara", "formas antidemocráticas", "auténtico abuso contra este parlamento", y otras perlas similares, que supongo que hoy, y aunque espero que no sea así, podemos volver a oír.

Con la perspectiva que da la distancia, aunque sea de unos pocos meses, cabe preguntarse, ¿se atropelló algún legítimo derecho con aquella lectura única del proyecto?, evidentemente no. ¿Se alteró la pacífica coexistencia democrática de esta comunidad en su fondo o siquiera en su forma?, tampoco. ¿Se atuvieron escrupulosamente a la legislación las actuaciones que se derivaron de la aprobación de esa ley por ese procedimiento?, sin duda que no. Y, finalmente, ¿fue eficaz la rápida aprobación de la ley en orden a la garantía de aplicación de su contenido y a evitar la eventual especulación derivada de dudas o vacíos legales? Sí, al cien por cien, sí al cien por cien.

Pues bien, hoy nos encontramos ante una situación similar. Una ley sencilla y concreta, ajustada a derecho en su fondo y en sus formas, y de cuya urgencia creo que nadie tiene la menor duda. La lamentable actitud de batalla institucional, las reiteradas manifestaciones de los responsables políticos de la oposición anunciando desclasificaciones generalizadas y la persecución desproporcionada de promotores o constructores, su empeño en convertir todo lo que debe ser una parada para la reflexión en una carrera no sé exactamente hacia dónde, hace más acuciante esta urgencia en la aprobación de esta ley, y por ello este procedimiento de lectura única que proponemos.

Se nos culpaba ayer en otra institución de procedimientos iniciados rápidamente en los últimos días, en el municipio de Campos, concretamente, resulta irónico que para eso, para cargar con las culpas, se nos atribuyan todas las competencias, a nosotros, a los populares, para dictar normas, en cambio, se nos niegue. Pues bien, cortemos el tema de raíz, aprobemos el procedimiento de lectura única primero y la ley después. El ejemplo de la eficacia de la Ley de medidas transitorias aprobada la pasada primavera creo que puede servir de ejemplo de la actitud del Partido Popular, de su determinación de encauzar el desarrollo de las Islas y del camino o de los caminos más adecuados para hacerlo.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torn en contra. Sí, Sr. Balanzat, per part del Grup Parlamentari Mixt, en representació d'Els Verds.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Dimarts passat se'ns va convocar a una Junta de Portaveus on, entre d'altres coses, en la programació o la preprogramació, l'avanç de programació que se'ns dona per part dels serveis d'aquesta cambra, s'anunciava, com a previsible, que dia 27, 27 d'octubre, hi hauria el debat, la votació sobre aquest projecte de llei que veim avui. Per sorpresa, el Grup Popular va proposar que s'havia de fer molta via i que no volien esperar tant i que, per tant, ja, avui, divendres s'havia de debatre. Vàrem tenir, vàrem demanar, vàrem manifestar que hi havia dubtes jurídics sobre el procediment i sobre el contingut de la llei, se'ns va dir que hi havia un informe *prima facie* dels lletrats, vàrem exigir un informe jurídic amb tota regla, que ens ha estat entregat avui, cinc minuts abans d'entrar en aquest plenari i que, per tant, òbviament no hem tengut temps de llegir, i jo diria que el més greu no és això, sinó que jo crec que s'ha vist clarament que el Grup Popular utilitza aquest parlament amb finalitats partidistes, finalitats partidistes de manera evident.

Per què dic això? Perquè jo crec que l'objectiu real, el vertader objectiu o un dels objectius d'aquestes presses sobtades, no és altre que el d'evitar que la veu de la gent d'aquestes illes, de ciutadans i ciutadanes es pugui manifestar lliurement al carrer, tal i com tots vostès saben que s'estava organitzant. Els col·lectius ecologistes i partits de l'oposició estaven i estan organitzant una gran mobilitació, però què passa?, el Partit Popular, el grup Popular té molta por, molta por a permetre que aquestes veus de la gent es puguin manifestar amb llibertat als carrers, i per això han dit, "facem pressa, anem a carregar-nos aquestes mobilitzacions, i així els agafam a tots descol·locats", però crec que se'ls pot tornar en contra aquesta espècie de voler fer aquest ple, quasi diríem, amb diürnitat i al·levosia.

Però, com deia, vull tornar al tema dels dubtes jurídics, jo no som jurista, però me'n fio d'alguns dels experts que he pogut llegir amb temps, no cinc minuts abans, i dubtes jurídics, com per exemple té també l'expert en urbanisme i professor de la Universitat, Avel·lí Blasco, quan diu, en un article que va sortir fa un parell de dies: "*Es bien conocido que la vía para distribuir las competencias a que se refiere el artículo 39 del Estatuto, y por tanto para modificar la distribución si procede, es a través de la Comisión Técnica Interinsular prevista en el propio Estatuto y del procedimiento específico allí establecido. Pero en ningún caso, por medio del procedimiento legislativo de lectura única, y de nuevo esta vía parece como totalmente inadecuada*". Per tant, crec que dur aquí una llei, de pressa i corrent, sense un consens previ, una llei tan polèmica i tan contestada, és una provocació, i, per tant, com és obvi, Els Verds rebutjarem i votarem en contra d'aquest procediment per via d'urgència i lectura única.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Mixt, en representació d'Unió Mallorquina, té la paraula la Sra. Maria Antònia Munar.

Per favor.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Si no fos perquè tenc poc temps, m'agradaria explicar a aquest parlament el resultat del Mallorca d'ahir, que va empatar, que realment és molt important per a Mallorca, perquè ens representa a Europa, que ben aviat tindrà el camp acabat i que a Stankovic justament el van treure fora. Podria continuar explicant i, sens dubte, se m'interrompria, cosa que no passa amb altres, quan debaten la segona part del que és l'ordre del dia d'avui.

El punt és la conveniència o no d'aprovar, per via d'urgència, una llei per lectura única, i crec que era d'aquest tema que s'havia de parlar i no d'altres, el que passa és que quan un és del Govern, pot emprar el temps per a allò que vol, sobretot per despistar qui l'escolta.

Avui, aquest parlament, crec que es pot vestir de dol, perquè, sens dubte, s'atempta, una vegada més, contra la seva dignitat. No és la primera vegada, però això no ens consola, i sobretot es fa d'una manera, jo diria ja reiterada, des que ha arribat al Govern el president Matas. La veritat és que no ens estranya, atès com va arribar a la Presidència, atesa la situació del seu grup, atès com es tracten en aquest grup els seus presidents i expresidents, per entendre que els principis democràtics, la lleialtat, la traïció, no són conceptes que tinguin els mateixos valors per a aquesta joves de la dreta que per a altres membres d'aquest parlament. Això és un fet, i és un fet que hem pogut constatar en diferents ocasions, sempre, des de fa molt poc temps, i dos anys.

Perquè abans, cal recordar, que mai, en aquest parlament, no s'havien produït situacions com les que ara es produeixen, mai els anteriors presidents s'havien atrevit a presentar lleis per lectures úniques i per urgència, i no és que no ens tenguessin acostumats realment a fer el màxim del que podien així com volien, perquè hi estàvem, i en tenim molts d'exemples, però almenys sempre havien guardat les formes parlamentàries que avui tampoc avui vostès no guarden. I podríem posar uns exemples, tots recordarem que més o manco per aquest temps, abans d'unes eleccions, es va voler modificar la Llei electoral, el fi era totalment clar, encara que fos fosc, era eliminar un grup d'aquest parlament i, en concret, eliminar Unió Mallorquina; pocs mesos abans de les eleccions es va voler pujar el tant per cent per entrar en aquesta institució a un 5, podia el president, el Sr. Cañellas en aquell moment, també per via d'urgència i lectura única aprovar la llei, però almenys va ser capaç de guardar les formes, de dir que fos el grup parlamentari qui ho presentàs, i així vàrem poder, encara que la llei es va aprovar, els diferents grups donar la nostra opinió sobre aquest tema.

La veritat és que ara no es guarden ni fons i formes, es tracta d'aprovar allò que es vol, de la manera més ràpida i, com diuen, és que tot és excepcional, clar que, de l'excepcional o un estat d'excepció, hi ha poquíssim. I la veritat és que el llenguatge que utilitzen és més propi d'uns militars, però dels de Sudamèrica, que no d'uns parlamentaris.

Quan vostè ha dit *cortar de raíz*, quasi he fet així amb el coll, perquè no sabia a què es referia, *cortar de raíz*, no, fa riure, fa riure, però realment les formes, els fons, el to, tot en aquest parlament, a poc a poc es perd. I he de dir també que em sap molt de greu que per part del president d'aquest parlament s'accepti el que és la voluntat d'un grup, el Partit Popular, que es troba en estat de desesperació, i consenti que es pugui venir aquí amb postures úniques, precipitades, de temes tan importants com és el futur de l'ordenació territorial de la nostra comunitat. Crec que realment és un fet molt greu i que diu molt poc a favor del Parlament i del seu president que, com a mínim, ha de tenir un sentit de neutralitat.

I és que, desgraciadament, els nivells baixen tant que tampoc cap president que hagués estat assegut aquí, anterior, i els vull recordar aquí, no ho hagués consentit, ni el Sr. Cirerol, que era de la dreta més pura i dura, no s'hagués consentit, hagués dit no, els hagués quadrat, però ara, la veritat ...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

No és la primera vegada que fets com aquests es produeixen, però no perquè n'hi hagi hagut d'altres, els hem d'oblidar.

És molt fort el que ha passat durant aquests anys, durant aquests dos anys de legislatura, des que hi ha el Govern del Sr. Matas, no tota la culpa és seva, ho hem d'aclarir, sens dubte és la situació en què viu el Partit Popular, tot el que ha passat i que no hi ha un comandament únic, això és, sens dubte, però bé, què ha passat durant aquest temps, que afecta directament aquest parlament i que té una gran relació amb lectures úniques i ràpides? Doncs, aquest parlament ha hagut d'escoltar com, des del Partit Popular, es deia a un moment determinat, a l'hora de triar un magistrat del Tribunal Superior de Justícia, és a dir, el Poder Judicial, "ha de ser nostre", perquè el que es jubila és del PP, ja no es respecta ni el Parlament ni el Poder Judicial, la divisió de poders és per a ells, no-res. S'ha arribat a uns límits i a una situació en què vostès es pensen que són uns dictadors i tenen un comandament únic, o s'ho pensen o s'ho volen creure per no acabar desesperats i a l'oposició.

En relació amb el Parlament, va passar fa molt poc temps, que també hi va haver una gran urgència i varen haver de fer un decret de moratòria turística, que després el Consell Consultiu li va dir que era anticonstitucional, "doncs si és anticonstitucional, ja ho tenim aclarit, farem també per lectura única i per via d'urgència, ho passarem a llei", ja està tot resolt, ho ha dit la majoria i tenim majoria, doncs cap problema ni un. Però ara, el tema que avui ens volen plantejar, també per lectura única i per urgència és un tema com de pel·lícula en *tecnicolor*, des del 87, és a dir, fa onze anys, hi va haver en aquest parlament l'aprovació d'una llei, que tan sols deia que s'havien de fer les Directrius d'Ordenació Territorial. Després d'onze anys d'aprovada la Llei, encara no han aprovat les Directrius d'Ordenació Territorial, les han "publicitat", això sí, però aprovades encara no hi estan. Després d'onze anys d'haver estat incapaços d'aprovar unes directrius, em faran creure que ara era urgent fer una moratòria? No. I fer-la per via d'urgència i lectura única? Tampoc.

L'únic motiu i l'única raó és desvirtuar el que ha fet el Consell Insular de Mallorca, l'únic que vostès volen és dir als promotors i constructors, "si nosaltres guanyem després de les eleccions, continuareu fent el que vulgueu" i dir als ciutadans d'aquestes illes, "nosaltres protegirem perquè hem fet una moratòria". Una moratòria que no serveix, i vostès ho saben, absolutament per res.

Després de dotze anys, vénen avui dient que és necessari aprovar això per urgència.

Però hi ha un fet que és més greu, un fet més greu perquè atempta contra l'estatut d'autonomia, el seu comportament -en parlarem després-, contra la Llei de consells insulars, atempta contra la sobirania i la dignitat dels representants legítims de l'illa de Mallorca i entren en un joc, jo diria que molt perillós i molt impresentable. Vostès, avui aquí, en aquest parlament, amb els vots de Menorca i d'Eivissa, que tenen tot el meu respecte, tot el meu respecte...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, guardin les formes. Continui.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

...amb els vots de Menorca i d'Eivissa, que representen el 10 i el 10, és a dir, 20 de la realitat de les Illes Balears, Mallorca en representa el 80, canvien una decisió de Mallorca, en aquests moments, vostès pretenen no tenir l'ordenació territorial que Mallorca ha decidit lliurement tenir, li lleven aquesta possibilitat, amb el vot de Menorca i d'Eivissa, i és per això...

Realment, es nota que estan molt nerviosos, perquè el que dic tampoc no és tan greu.

Repetesc, Sr. President, que Mallorca se sent realment desprotegida per aquest parlament, on té els seus representants, però que també els seus representants, per l'Estatut d'Autonomia, són el govern de Mallorca. El govern de Mallorca havia decidit protegir el nostre territori i aquest parlament, el Partit Popular, amb els vots de Menorca i d'Eivissa, impossibilita que nosaltres puguem protegir la nostra illa així com creim.

La veritat és que la pròxima campanya del Partit Popular, basta que la facin dient *Posa pasta*, perquè, realment, és l'única cosa que vostès saben fer.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part d'Esquerra Unida, Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Aquesta d'aquí és la llei...

(*Rialles*)

...que avui volen que aprovi aquest parlament per via d'urgència i en lectura única. És una llei que no es pot agafar amb els dits, no perquè sigui ni més de dretes ni més d'esquerres, no és perquè sigui ni més ecologista ni menys ecologista, més prourbanisme o menys prourbanisme, sinó perquè això és una vergonya democràtica, això és una vergonya democràtica; ho deix aquí, els uixers, amb guants, que l'agafin.

Això empitjora qualsevol previsió de les que havíem fet des de l'oposició, això és una llei que no té res de positiu, i si dic que és una vergonya, no és debades, és perquè des del punt de vista del seu contingut és una burla a la ciutadania, és una burla a la ciutadania, no es pot presentar una llei sota la capa, sota l'etiqueta d'una llei de moratòria urbanística per protegir el territori i fer una llei que afavoreix els interessos especulatius i que afavoreix el moviment dels promotors amb vista a ocupar el poc territori que encara no s'ha ocupat, perquè és una llei que suposa una ruptura de les regles del joc establertes a l'Estatut, que envaeix les competències dels consells insulars, dels tres consells insulars, els n'envaeix les competències, i, efectivament, constitueix, per la manera com vol ser tramitada, que és l'objecte d'aquest debat en concret, un abús parlamentari, un abús als 59 diputats i diputades de les Illes Balears i, per tant, als ciutadans que ens han votat i ens han col·locat aquí.

És cert que una llei de moratòria urbanística, una llei normal, una llei sense trampes, una llei no vergonyosa de moratòria urbanística seria normal que es tramitès per lectura única i en tràmit d'urgència, naturalment que sí, jo crec que és extraordinàriament adequat perquè es tracta, precisament, de, ràpidament, tallar els moviments especulatius que es puguin produir, paraitzar l'activitat urbanística, fins que es tramita una nova normativa de caràcter més restringit, però aquest no és el cas, senyors meus. Vostès han avisat del que volien fer des de un mes i busques, ja ho va fer el Sr. Ramis a una famosa reunió amb batles de l'illa de Mallorca, ja els va avisar, els va dir: Aturarem els projectes d'unes determinades característiques -naturalment, no tots-, que no estiguin presentats -ho ha entès bé?-, que no estiguin presentats, que quan estigui la llei aprovada, no estiguin presentats. I qualsevol es podia adonar que si qualque promotor tenia l'orella posada, diria: No tenc més que iniciar el tràmit de presentació del meu projecte per salvar-me de la moratòria. I ja vàrem dir a la premsa, a diversos àmbits i instàncies, des d'aquest grup i des d'altres grups, que això afavoriria moviments especulatius, i ahir, quan el Sr. Triay, vicepresident del Consell de Mallorca, va donar les dades de Campos, realment, em varen produir calfreds, perquè mai no m'avia pensat que la cosa arribàs a agafar tal volada.

Per tant, quan el Sr. Ortea diu: "*Cortemos de raíz*", apart de la possible al·lusió al coll de no sé qui, és un problema que és mentida, és una posició absolutament hipòcrita, ja no som a temps de tallar de rel res, perquè ja han fet créixer la planta, perquè vostès han avisat tothom, han fet una moratòria amb trampa, amb trampa, i m'agradaria veure, apart de Campos, el moviment dels altres ajuntaments, els arribarem a saber, i veurem realment l'abast del mal que vostès han produït. Vostès no fan una moratòria per aturar, sinó que han fet una moratòria que té l'efecte pervers absolutament contrari, han pres el pèl, miserablement, al conjunt de la ciutadania.

Efectivament, lleven competències als consells insulars, a la capacitat que els atorga l'article 51 per desclassificar sòl, cosa que és, urbanísticament, absurd. La seva preocupació teòrica, la teòrica, la de mentida, és que hi hagi massa sòl classificat, massa urbanitzable, què els ha de preocupar que mentrestant se'n desclassifiqui?, en tot cas, els hauria de preocupar que mentrestant se'n classifiqui més, però que se'n desclassifiqui? I vostès coarten, naturalment això.

A més, això és, políticament, intolerable, perquè obre una guerra institucional important.

Ja sé que tenim un informe que diu que això no envaeix les competències. Jo, evidentment, no me l'he llegit, em passa com a tothom, és a dir, fa cinc minuts que el tenim, no tenim aquesta capacitat de lectura ràpida, però això de les competències del consell em recorda una mica aquell acudit d'aquell senyor que s'ha fet mal al braç, l'entren al quiròfan i quan surt el metge la dona diu: Doctor, doctor, el meu home, perdrà el braç? Ca!, senyora, no es preocupi, l'hi he guardat bé a una bossa. Idò, és exactament el mateix, és a dir, els consells insulars no perdran les competències, però no les poden exercir, vaja, és a dir, tenim el braç ben guardat a una bossa. Aquesta és una explicació, evidentment, no gaire jurídica, però em sembla una introducció bastant correcta a la situació real, perquè aquí hi havia un consell insular que havia iniciat un procediment d'aquestes característiques i aquesta llei s'ha pensat per estroncar aquest procés.

Jo no estic d'acord amb l'argument que diu que des de Menorca i des d'Eivissa es violenta la voluntat de l'illa de Mallorca, em sembla un argument perillós i, a més, em sembla que des de Menorca i des d'Eivissa es podria argumentar: Els menorquins som majoritaris a Menorca i contínuament des d'aquest parlament, amb majoria de Mallorca, es prenen decisions que afecten Menorca. I igualment, des d'Eivissa. Per tant, no em sembla un argument correcte, però qui ha obert la caps de Pandora, qui ha comès la primera irresponsabilitat de començar a anar a un enfrontament entre illes, qui ha donat peu a aquest tipus de situació i d'arguments és el govern del Partit Popular, perquè per dues vegades, per dues vegades, en aquests darrers dos anys, Sr. Matas, durant el seu govern, vostès han intentat coartar una iniciativa política d'un consell insular i modificar el marc competencial i les regles del joc, per dues vegades, ho varen fer amb la llei de sòl rústic, per evitar la vigència de les normes subsidiàries aprovades pel consell insular, i ho fan ara amb aquesta pseuomoratòria urbanística, per dues vegades han trencat les regles del joc en funció dels interessos partidistes, i això, naturalment, és extraordinàriament perillós, aquest no és el comportament d'un partit responsable, perquè això, efectivament, és una comunitat complexa, interinsular, molt plural des del punt de vista social i territorial, i no es poden encetar segons quin tipus de guerres, i vostès tenen la culpa d'haver encetat aquesta guerra, i evidentment, al Parlament, amb aquest *bodrio* d'aquí, s'hi fa l'abús.

Això de l'informe jurídic de vint-i-cinc pàgines de fa cinc minuts és la mostra més patètica del que dic. O no necessitam l'informe jurídic, llavors, per què es passa?, per què es fa?, per què es comana?, per què es redacta?, o no el necessitam per prendre la decisió, o si el necessitam, el necessitam llegir, però resulta que s'incorre en la contradicció d'admetre que es necessita, perquè s'encarega i es redacta, però no ens donen temps ni a llegir-lo. Això que hi ha dins les carpetes dels portaveus és la mostra més patètica de l'abús de què ha estat objecte aquest parlament, és a dir, aquí, la portaveu del Partit Popular, en el torn obert de paraules, a precís i preguntes, vaja, de la Junta de portaveus, planteja que divendres vol la Llei de moratòria, i tota la Mesa i tot el Parlament es posa als peus d'aquesta decisió política del Grup Parlamentari Popular i es violenten les regles del joc més elementals perquè aquest parlament pugui prendre decisions amb rigor, i amb rigor vol dir allò més elemental, que si hi ha un informe jurídic, s'ha de poder llegir, ja no dic cercar informes jurídics contradictoris, ja no dic..., cosa que, evidentment, seria elemental, sinó simplement llegir l'informe jurídic que, teòricament, ens dona garanties que això es pot fer sense un procediment especial que hi ha previst en el propi Estatut quan afecten les competències dels consells insulars.

En definitiva, què s'ha pretès evitar? Efectivament, la polèmica jurídica sobre aquesta qüestió, s'ha pretès evitar la mobilització ciutadana i s'ha volgut, d'una manera ràpida i sobtada, mal camí, passar-lo aviat, posar la injecció i intentar evitar la polèmica.

Jo, en el debat sobre -i acab, Sr. President- la comissió d'investigació d'Isba que vàrem tenir dimarts passat, hi vaig fer la referència important al fet que des del meu punt de vista, en tots aquests temes de clima polític, de normalitat democràtica, de respecte institucional, de lluita contra la corrupció, de defensa dels valors democràtics, res no havia canviat respecte de l'etapa anterior, pel que feia al Govern *Cañellas*, molts símptomes ho indicaven, efectivament, que no s'acceptassin comissions d'investigació, que no es desenvolupassin instruments institucionals importants, com les sindicatures de Comptes i de Greuges, l'episodi del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, que s'ha recordat fa un moment per l'altre portaveu, el tema del que passava en aquest propi parlament en determinades ocasions, el tema mateix, naturalment, que ens ocupava, el tema d'Isba i Pla 18, que era el primer cas de corrupció a què s'enfrontava el Govern *Matas*, i va reaccionar de la mateixa manera que governs anteriors, és a dir tapant i obviant qualsevol exigència de responsabilitat.

Això és així, jo pens que hi ha una diferència quantitativa però no qualitativa respecte d'etaps anteriors, però, en matèria d'urbanisme, Sr. Matas, l'hi dic la veritat, jo m'estimo més el Sr. Cañellas, i m'estimo més el Sr. Cañellas perquè almanco ell no enganyava absolutament ningú, no enganyava ningú, deia el que havia de dir, feia el que havia de fer, defensava el que defensava, i qui hi estava d'acord, estava d'acord, i qui no, no; em semblava infinitament més honest que tot aquest discursar i tota aquesta retòrica de les directrius d'ordenació territorial, del desenvolupament sostenible, de la modernitat i de totes aquestes coses sortides d'un seminari de Harvard acompanyades de moviments intolerables d'afavoriment de la destrucció del territori i de l'especulació urbanística. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Nacionalistes, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats, un procediment d'urgència i per lectura única, ja jo hem dit altre vegades, necessita d'un grau de consens, perquè les delimitacions legislatives necessiten oferir als diputats les màximes garanties per a la confecció d'unes bones lleis. Hem entrat, però, ja en una pràctica perillosa, en una dinàmica que crearà uns precedents molt negatius; amb aquesta pràctica, a partir d'ara, una majoria absoluta parlamentària pot passar olímpicament del Reglament del Parlament, pot tramitar qualsevol llei, sense respectar les més mínimes garanties dels diputats elegits. Vivim ja massa vegades un abús constant dels drets d'aquests diputats.

Ara bé, jo crec que aquesta llei que tramitam avui és una de les lleis que justificarien la tramitació per lectura única amb la màxima urgència, l'article primer, l'article segon, qui atura les competències als consells, ja era discutible, és a dir, jo crec que era necessari tramitar una llei de moratòria urbanística per procediment de lectura única i per via d'urgència, i observin bé que he dit era necessari, era un dels motius que justificaria aquest procediment, però, ara?, quan ja entrat tots els projectes que vostès han volgut, per què tantes presses? Hò veiérem ahir, Campos, a Manacor també han entrat uns quants projectes aquests dies, a Felanitx, d'aquí a unes setmanes tendrem la vertadera dimensió de l'abast que ha suposat aquesta cursa. Havien d'aturar, aturar *de raíz*, com ha dit el Sr. González i Ortea, el Sr. Matas se n'ha omplert la boca tot l'estiu, mentre els batles i regidors del Partit Popular tramitaven o feien tramitar plans a tota pressa. Podem dir que el president del Govern, el Sr. Matas, va donar el sus! i la infanteria del Partit Popular ha consumat allò que pot ser la mort definitiva de la Mallorca que coneixem, el Sr. Matas donava el sus! i la infanteria del Partit Popular rematava.

Jo crec que aquest és l'escàndol més gros que ha passat en aquesta terra, ni túnels ni comèdies d'aquestes. Darrera una suposada moratòria, darrera un suposat *tentol*, allò que s'ha desencadenat és un procés urbanístic que, si no l'aturam, pot tenir unes conseqüències irreversibles per a Mallorca.

Quina és la urgència, per tant, d'aquesta llei, avui?, quina és la urgència, aprovar projectes urbanístics? No, aquesta llei és urgent per aturar el Consell de Mallorca, aquesta és la urgència, per tant, el que vostès avui tramiten per via d'urgència i pel procediment de lectura única no és l'article u, una moratòria que suspèn allò que fa tres mesos havien dit, que se suspendria allò que no s'hagués presentat; ja s'ha presentat tot el que es vol urbanitzar en aquesta terra. Què suspendran ara, un urbanitzable a Santa Eugènia?, quin mal fa, això? Aquests grans urbanitzables de vorera de mar són els que han aturat, per tant, no és urgent ja aprovar la moratòria, aprovar el *tentol*, el que és urgent per a vostès és aturar les mesures que impulsava el Consell Insular de Mallorca.

I no afecten les competències del consell, ens diuen. No sé què dirà aquest informe, però repeteixen una i una altra vegada que no afecten les competències dels consells insulars. Jo no sé si els afecten, però estic segur d'una cosa, que demà al matí, a la Comissió insular d'urbanisme de Mallorca no podrem prendre els dos acords que hem pres avui a les vuit i mitja del matí, la protecció de Tolleric i de Cala Brafí. Per tant, les competències dels consells estan afectades. I jo no vull saber què passaria si des d'aquest parlament s'hagués fet una llei expressament per aturar una iniciativa impulsada pel Consell de Menorca o pel Consell d'Eivissa i Formentera, no voldria saber què ens hauria dit, Sr. Marí, vostès, si s'hagués fet una llei expressa per aturar una iniciativa d'un consell insular.

Mirin, els diaris i els mitjans de comunicació vénen repetint aquests dies que això és una verdadera guerra institucional, que és una guerra declarada, alguns del Partit Popular diuen que és una guerra per veure qui és més protector. Senyores i senyors, això no és una cursa per protegir, això és una cursa entre els qui volen protegir i els qui volen urbanitzar. Sí, senyors, això és una guerra declarada entre els urbanitzadors, que són vostès, els urbanitzadors de les zones costaneres que encara queden verges, i els qui, formant majoria a Mallorca, volem protegir, aquesta és la guerra, no s'engann els mitjans de comunicació, no tornin a repetir que això és una guerra per protegir, no tornin a repetir que això és una batalla institucional. Aquí només hi ha un enfrontament, entre els qui volen consumir la urbanització del litoral de Mallorca i els qui fem tots els esforços per evitar que es continuï urbanitzant la vorera de la mar de Mallorca, i voldria que això quedàs ben clar, que no s'intentàs confondre més l'opinió pública, perquè el tema és així de clar, i l'urbanisme és ben senzill: Amb vostès, Tolleric, Cala Brafí, Sa Talaiola, Son Ferrandell i un llarg etcètera, fins a 90 urbanitzacions a vorera de mar es faran, amb nosaltres, no. Així de senzill és el debat urbanístic.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. En torn en contra, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Podríem parlar dels esforços que el Grup Parlamentari Socialista des de 1983, per aconseguir una ordenació territorial per a les Illes Balears, qualificades sempre per la dreta de propostes radicals, per protegir amb lleis específiques àrees naturals d'especial interès, amb el vot en contra del Partit Popular, per aconseguir la Llei d'espais naturals, i vull recordar que no va sortir del Govern, que va tenir una oposició constant, va sortir del Parlament, per donar contingut a la Llei d'ordenació territorial en allò que afecta les directrius, no vam aconseguir que les directrius d'ordenació territorial tinguessin obligatòriament que dur màxims de població per cada municipi, i durant onze anys, des de 1987, per aconseguir que el Govern elabori i aprovi unes directrius d'ordenació territorial, cosa que havia de fer en vuit mesos i que, en onze anys, encara no ha fet. Però no ho faré, això, perquè en aquest moment em toca parlar de la lectura única, per tant, parlarem d'això i d'allò altre, ja hi haurà oportunitats.

No fa més que cinc mesos ens vam veure en una situació com la d'avui, només fa cinc mesos ens vam veure forçats a una tramitació accelerada, és a dir, a una tramitació per lectura única, sense acord unànime previ sobre aquest tipus de tramitació accelerada, era en el mes de maig, amb aquelles mesures transitòries per a utilitzacions turístiques. I ara ens hi tornam a veure, tornam a veure com un govern que no té per estatut la figura del decret-llei, la figura d'aprovar lleis directament des del Consell de Govern i dur-les després a simple ratificació, i esper que el Govern de les Illes Balears, sigui del color que sigui, no tenguí mai aquesta potestat, per higiene democràtica, idè, no tenen aquesta potestat i ara han convertit la lectura única en un decret-llei bis, falsejat, falsejant i forçant tot el que és la tradició parlamentària, la interpretació de la doctrina sobre aquesta figura especial de la lectura única.

Aquestes tramitacions abreviades per majoria, aquestes dues, la de fa cinc mesos i la d'avui, sense acceptació prèvia unànime, jo crec que són les actuacions més antiparlamentàries de l'actual presidència del Parlament, de la IV Legislatura, de l'actual legislatura, són els exemples màxims de subordinació de la institució parlamentària al Govern, de la falta de qualitats per presidir una institució autònoma i independent del Govern.

Ja vaig dir fa cinc mesos que seria un pèssim precedent amb vista al futur acceptar-ho per lectura única amb mitja cambra en contra, i avui ja tenim la conseqüència d'aquell precedent, ja tenim la reincidència en aquest buidament de possibilitats dels grups parlamentaris.

La doctrina, en cinc mesos, no ha canviat, és la mateixa, allò que vam dir en aquell moment és plenament vigent avui. Hi faré algunes referències, encara que no siguin exactament les mateixes, però és clar que quan s'elimina la possibilitat d'esmenes sobre el contingut d'una llei i se n'exclou el treball de ponència i comissió, s'han de reforçar les garanties perquè no derivi amb facilitat cap a una simple imposició de la majoria, simple imposició de la majoria, aquesta és la tesis del professor Moles.

La lectura única suposa una severa restricció de les facultats legislatives dels diputats i dels grups, que pretenen una de les principals manifestacions amb la possibilitat de presentar esmenes, amb la consegüent discussió i votació. D'aquí que s'hagi d'evitar aquest procediment en els projectes legislatius que tinguin importància política o social (professor Santaolalla, *Dret parlamentari*). Què enfora ens queda aquell mes de desembre del 94 i aquell gener del 95, de l'anterior legislatura, quan la Junta de portaveus no acceptava per unanimitat, no hi havia unanimitat, només hi havia majoria, una lectura única, i, com a conseqüència d'això, la Mesa i el president Soler rebutjaven la tramitació per lectura única, perquè no hi havia aquesta unanimitat, i acordaven no presentar-la al Ple del Parlament. Què enfora ens queda aquell temps, i ens queixàvem!

Però, per què no hi ha acord en aquesta lectura única?, per què no estam d'acord amb aquesta tramitació abreviada d'aquest projecte en concret? Diran: Però si els socialistes havien demanat la lectura única de les mesures cautelars, i ara s'hi oposen! Però hem demanat unes mesures cautelars, amb una tramitació urgent, si fos necessària, per assegurar les directrius d'ordenació territorial durant la seva tramitació i els posteriors processos de planificació, cosa que, per cert vam proposar en aquesta cambra el mes de febrer, i hi vam ser ridiculitzats, ridiculitzats, per proposar això.

Però deixem-ho anar, *¡pelillos a la mar!*, com diuen en castellà. Nosaltres, els socialistes, hem tengut reunions amb el Govern, i en aquestes reunions hem proposat una llei per lectura única de mesures cautelars, efectivament, això vol dir que qualsevol llei que ens dugui el Govern per lectura única que es digui de mesures cautelars, l'hem d'acceptar? No és aquesta llei, aquesta llei té dos problemes, té dos articles, i té un problema a cada article.

El primer article és l'article de la denominada moratòria, jo crec que és una contramoratòria, és una contramoratòria, perquè el que fa l'article primer és dir que queden eximits d'aquesta moratòria tots aquells que hagin presentat projectes per urbanitzar abans que s'aprovi aquesta llei, amb això estam radicalment en contra, això és un colador, un *coladero*, en castellà, que és molt més precís que un colador, en català, això és un *coladero*, ja tendrem ocasió de parlar-ne. Nosaltres no estam d'acord amb això, nosaltres dèiem tots els plans parcials que no estiguessin aprovats havien de quedar inclosos dins la moratòria, tots els urbanitzables sense pla parcial definitivament aprovat.

I l'article segon, l'article segon és un abús, el primer és un *coladero*, i el segon és un abús, és un abús perquè mai no haguéssim estat d'acord, mai en absolut, a acceptar un abús, perquè el que fa és desaperar els consells insulars de competències que tenen des de l'any 1990 per llei del Parlament. La primera llei de transferències que s'hi va fer, va ser la més costosa, i va ser important, la d'urbanisme i habitabilitat.

Aquesta llei transfereix totes les competències de la Llei del sòl. La Llei del sòl té un article 51, que s'ha exercit diverses vegades, tant pel Govern quan tenia les competències urbanístiques com pel Consell Insular de Mallorca quan les ha tengudes, ell, i aquesta competència, en què consisteix? En dues coses, poder fer, prèvia audiència als ajuntaments, una suspensió de planejament i tenir l'obligació, feta la suspensió de planejament, fora que es vulgui deixar decaure, de fer una norma subsidiària en sis mesos que supleixi el planejament suspès; aquesta segona part, competència que hem tengut des de l'any 1990, durant vuit anys, a partir d'avui, no la tendran els consells insulars. N'han disminuït les competències o no? Podíem fer una cosa, ara no la podem fer. Per tant, no tan sols estam en contra d'aquesta tramitació *aquí te pillo, aquí te mato*, que és el sistema de lectura única quan no hi ha acord, consens previ, per a una tramitació accelerada, sinó que, a més consideram que és que ni encara que fos amb un procediment legislatiu normal, amb tràmits d'esmenes, amb ponència i comissió, etc., es pot desaperar els consells insulars per aquesta via legislativa, perquè la disposició transitòria novena de l'Estatut estableix, i l'Estatut és la regla que hi ha per damunt d'aquest parlament, i aquest parlament també l'ha de fer complir, perquè no tot el poder és d'aquest parlament, i la disposició transitòria novena estableix que la distribució competencial a les Illes Balears entre el Govern i els consells insulars s'ha de fer a través d'un òrgan participatiu, on hi ha els consells insulars i el Govern, i que es diu Comissió Tècnica Interinsular, tant per distribuir les competències com per establir formes de coordinació i control. Consideram que aquí, tant si es vol interpretar que se'ns lleva una competència, cosa que és evident, com si es vol interpretar que és una transitòria forma de coordinació i control, s'exigeix la tramitació participativa dels consells insulars a través de la Comissió Tècnica Interinsular, i que, per tant, amb aquesta qüestió s'atempta greument contra el que és l'articulació bàsica de la nostra comunitat.

Deia el president Matas al Sr. Antich, i pos el Sr. Antich per testimoni, si no és ver, diguin-li-ho, i ell demanarà la paraula per al•lusions, que no modificarien en absolut les competències dels consells insulars amb la moratòria que el Govern pogués dur endavant. Idò, això s'ha incomplert.

Deia el Sr. Ramis, el conseller de Medi Ambient, al Sr. Quetglas, al Sr. Tur i a la Sra. Barceló, i els pos també per testimoni, a ells, per si diuen que no és cert, que demanin la paraula per al•lusions, que no modificarien les competències dels consells insulars amb la llei que el Govern proposava. Idò, això s'ha incomplert greument. La paraula del president, la paraula del conjunt del Govern.

Es vulnera l'Estatut avui aquí amb aquesta tramitació, es romp el pacte estatutari que va donar lloc a aquest estatut, s'imposa la majoria parlamentària sobre els drets que dona l'Estatut a les Illes. Balears és una comunitat molt singular. Moltes vegades es fan comparacions, normalment a l'àmbit competencial, que si som una comunitat del darrer nivell o del segon per darrera, o del tercer, per l'ordre de prelación que es vulgui, però tenim un estatut absolutament singular en la seva distribució del poder territorial, i aquest és un element propi del nostre estatut, no igualat ni tan sols per l'Estatut de les Illes Canàries. Avui aquí s'infringeix aquesta distribució i aquestes garanties que les illes tenen en el pacte estatutari.

Per tant, senyores i senyors diputats, nosaltres no creim acceptable aquesta lectura única sense consens. Nosaltres no creim tampoc que és acceptable que, havent presentat el Grup Parlamentari Socialista un recurs davant l'admissió a tràmit per la Mesa d'aquest projecte de llei, es vegi avui i es tramiti per lectura única, sense haver resolt aquest recurs, jo no sé quina justícia seria aquella que abans d'executar una pena de mort no resolgués tots els recursos pendents i plantejats, que els deixàs per a després de l'execució, cosa que és el que avui es fa aquí, vulnerar també una altra vegada els drets dels grups parlamentaris a posar en qüestió les decisions de la Mesa, i consideram que és un abús als consells insulars, a tots els consells insulars, tant si tenen en marxa avui, o no, iniciatives de desclassificació, això afecta la rel dels drets dels consells insulars, i de la mateixa manera que l'anterior lectura única va ser precedent de la d'avui, l'anterior lectura única, per majoria, aquest desapoderament avui dels consells insulars és el precedent de pròxims apoderaments.

I alerta, senyors de la dreta de Menorca i d'Eivissa, avui, quan vegin les barbes del seu veí afaitar, posin les seves a banyar, perquè aquest és un altre precedent summament negatiu que avui el Parlament de les Illes Balears pren contra les illes conjunt, contra les institucions insulars, que són peça bàsica, per a les quals existeix l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Conclòs el debat, passarem immediatament a la votació de l'acceptació o no del procediment de lectura única.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del procediment de lectura única, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 31; en contra, 26; abstencions, cap. Queda aprovat el procediment de lectura única del Projecte de llei de mesures cautelars fins a l'aprovació de les Directrius d'ordenació territorial.

I passam a continuació al debat del Projecte de llei per lectura única. En primer lloc, intervendran els grups parlamentaris que s'hi mostrin a favor, i després, els que s'hi mostrin en contra. Hi haurà, en aquest cas, rèpliques i contrarèpliques. Si cap grup no hi hagués intervengut ni a favor ni en contra, podrà fixar la seva posició, i si hi intervé el Govern, obre una qüestió prèvia. Per fer-ne la presentació, Sr. Conseller, té vostè la paraula, Sr. Conseller de Medi Ambient, Sr. Ramis; té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Sr. President, senyores i senyors diputats. No entraré en els antecedents que justifiquen la presentació avui d'aquest projecte de llei de mesures cautelars, ja que els diputats que m'han precedit, el Sr. González i Ortea i d'altres, ja ho han fet. Jo crec que és una unanimitat que en aquest moment necessitam planificar l'ordenació del territori a la nostra comunitat i que això fa necessari que mentrestant es prengui tot un seguit de mesures cautelars. Per tant, no entraré en aquests antecedents.

Sí que vull començar dient que és per a mi una satisfacció poder presentar aquesta llei, una satisfacció per partida doble, per una banda, perquè pens que és una llei, que és una mesura, justa, i per d'altra, perquè crec que respon a una veritable demanda social, a una exigència de la nostra societat, i és el Govern qui hi ha de respondre. M'explicaré.

Crec que és justa perquè ve a donar compliment a tornar a l'estat inicial de coses allò que des del principi sectors jurídics han qualificat com una incompetència del consell insular, una invasió per part del consell insular, sobre qüestions d'ordenació del territori, i tendrem més temps per parlar-ne, i en parlarem més amplament, però, en qualsevol cas, el fet de donar cobertura jurídica a una institució que es manifestava d'uman manera més o manco ampla com injusta, jurídicament, és important.

Crec que és justa perquè impedeix, aquesta proposta de llei, que es vulneri la Constitució Espanyola, que es vulneri l'article 140 de la Constitució Espanyola, que fa referència al principi d'autonomia municipal, i també en parlarem.

Crec que és justa perquè posa de manifest, impedeix, la indefensió provocada als ajuntaments per un absolutament absurd i insuficient termini de deu dies d'audiència que es va donar a tots els ajuntaments afectats d'aquesta comunitat perquè poguessin estudiar amb profunditat, de veritat, les conseqüències d'una proposta que va sortir d'una altra institució i que atemptava directament contra l'autonomia municipal.

És justa perquè tampoc ni modifica ni retalla cap marc competencial de cap consell insular, de tots els consells insulars, i així també s'han pronunciat clarament els lletrats d'aquesta casa.

És justa, finalment, perquè representa la seguretat jurídica, respecta l'estat de dret, la no conculcació dels drets de les persones, dels drets individuals.

Deia que, endemés de justa, em satisfà perquè permet donar cobertura a una demanda social, real, present a l'àmbit de la comunitat, la de protegir el nostre territori, la de, com va dir el president al discurs del debat de l'autonomia, canviar el model territorial, reduir el creixement, no aturar-lo, reduir el creixement.

I aquí vull destacar el fet que aquesta iniciativa, que la Llei de mesures cautelars fins a l'aprovació de les Directrius d'ordenació del territori, que són només una part transitòria i accessòria del que és tot una iniciativa del Govern del Partit Popular que respon a la voluntat manifestada reiteradament que, efectivament, a la nostra societat i al Partit Popular existeix, aquesta sensibilitat pel nostre territori, i que, per tant, serà el Govern, com així ha de ser, qui protagonitzarà aquest canvi, qui (...).

I que no ens venguin a dir que aquest és un missatge buit, que no ens creuen. A un moment donat, senyors diputats d'aquesta cambra que no són del Partit Popular, del Pacte de Progrés, van dir que el missatge del Partit Popular era fals, que no hi havia res, que era buit, i aquí som avui. El Pacte de Progrés, a un moment donat, va dir, parlant de territori, que volia protegir Es Canons, el Govern, també, i va dir, pagar més que ningú, el Govern va oferir pagar més que ningú, i aquí som. Per cert, per cert, no sé on és el Pacte de Progrés.

El Pacte de Progrés va dir que el Partit Popular, que el Govern *Matas*, no podia oferir mesures cautelars, oferia més que allò que podia, més que d'allò que era capaç, i avui aquí estam presentant aquestes mesures cautelars. Supòs, supòs, n'estic segur, que ara diran que al final no baixarem el sostre poblacional, que no protegirem el territori; en qualsevol cas, el nostre compromís, i a ell em remet, són les Directrius d'ordenació del territori.

Així idò, que quedi ben clar, d'una forma tranquil·la, assossegada, d'una forma coherent, tal com havíem anunciat des del principi, aquí és el Govern, aquí és el Partit Popular, donant compliment i satisfacció a les demandes que ens planteja la societat, aquí som.

Entrem, idò, fet aquest preàmbul, a l'anàlisi concret del que és la norma que avui, ara i aquí els veng a presentar amb molta satisfacció, amb molta satisfacció.

Jo crec que de la pròpia exposició de motius ja queda clara quina és la filosofia que inspira aquesta llei. Ho diu clarament: "Impedir l'inici dels processos de transformació de sòls urbanitzables que encara no han començat aquest procés o la consolidació per la via del mal manejat article 51 de la Llei del sòl de situacions urbanístiques que puguin condicionar les determinacions de les DOT, de les Directrius d'ordenació el territori", d'aquest projecte que, com els dic, el Govern té, i en el qual creim fermament. Aquesta és, idò, la filosofia de la llei.

Es concreta dins uns àmbits molt clars, uns àmbits turístics, uns àmbits residencials, i fa la diferència, com no pot ser d'una altra manera, dins el que són els plans generals d'ordenació urbanística, sòls urbanitzables programats, dels quals quedaran afectats aquells que hagin incomplert els terminis, i a la resta, a la resta dels urbanitzables, aquells que estan afectats per normes subsidiàries, aquells que, en més de quatre anys des de la seva aprovació, no hagin tramitat els corresponents plans parcials o incompleixin, a la vegada, els seus propis terminis.

Jo crec que és un acotament molt clar. Això, evidentment, significa que qui no hagi accionat els seus drets urbanístics dins el termini que tenia a l'efecte, es veurà afectat, i això no permetrà l'entrada de nous projectes, però, a l'inrevés, *sensu contrari*, qui sí hagi iniciat la tramitació, es veurà emparat pel principi de legitimitat, de legalitat, que suposa el fet d'haver accionat un dret que tenia, aquell senyor, dins la seva expectativa, que era just i que el va fer dins termini i forma degudes. I aquesta és la nostra forma de veure les coses, la qual, evidentment, no coincideix amb la d'algú de vostès, perquè n'hi va haver d'altres que, en un moment donat, varen fer coses, o varen fer propostes, no gaire enfora d'aquesta.

Molt bé. Com tancam aquest cercle de la planificació de l'ordenació territorial a la comunitat?, com el duim endavant?

Bé, dissortadament i davant la invasió de competències que suposava la iniciativa d'una altra institució a l'article 2 d'aquesta llei, que no ha quedat més remei que posar-la al text de la llei. Jo crec que és evident, que és obvi, per les raons jurídiques ja esgrimides al principi d'aquesta presentació, d'aquesta intervenció, que la cautela que té el Parlament, el Govern a través del Parlament, a l'hora de protegir les seves pròpies competències, les d'ordenació del territori, els record, és la que informa aquest text legislatiu, aquest article. Jo crec que les raons jurídiques per mantenir aquest article 2 sobren; jo, simplement, faré menció d'un bloc de quatre tipus de raons que defensen això, evidentment, defensar l'ordenació el territori, les competències de la comunitat de les Illes Balears, que és l'ordenació del territori i que, evidentment, quan s'afecten distints municipis, algú va parlar de 17, de 16 o de 18 municipis, entram de ple dins el que són competències del Parlament, i això, evidentment, tampoc no ho dic jo, sinó que ho diuen insignes juristes, alguns dels quals ja s'han citat aquí avui al matí; també els parlaré de la inadequació de la utilització de l'article 51, per sostreure allò que són competències naturals dels ajuntaments, fent-ho excepcional, que és el que vostès ha fet utilitzant l'article 51, amb un joc bastant estrany, molt rar, és a dir, fent menció a l'elaboració de plans territorials parcials, que, en qualsevol cas, també havien de dur l'autorització del Govern i, finalment, fent ús d'un article, forçant la utilització d'un article de la pràcticament derogada Llei del sòl; també, i ja hi he fet referència a un moment donat...

Gràcies.

...també he fet referència, en un moment donat, al que suposava una greu indefensió corporativa, perquè vostès donen en aquest moment, han donat a tots els ajuntaments d'aquesta comunitat afectats un termini que, com vostès saben perfectament, no permet avaluar de veritat, amb profunditat, quin era l'abast d'aquesta iniciativa legislativa que en aquest moment també hi ha en vigor, i en quart lloc, perquè és evident també, i així s'ha informat pels serveis d'aquesta cambra, que no tocam cap competència dels consells insulars, no entrem en competències dels consells insulars, més aviat, al contrari, són vostès qui, en un moment donat, varen tractar de fer ordenació del territori, cosa que, evidentment, no els correspon, i que, en ús del dret de defensa d'aquestes competències, vàrem, nosaltres, a un moment donat, estam, en aquests moments, defensant.

Mirin, jo els vull recordar, des del principi, des de l'inici, es va fer aquesta proposta, cap al mes d'agost, avui ja s'ha convertit pràcticament en un debat, i en un debat absolutament mediàtic, el Partit Popular sempre, i quan dic sempre, vol dir sempre, des del principi, quan va fer pronunciament respecte d'aquest tema, va defensar dos principis, dos principis, i estic segur que la majoria de vostès, la majoria dels que són aquí, m'han sentit a reiterar, a repetir moltíssimes, moltíssimes vegades: el principi de legalitat, la seguretat jurídica i, per una altra banda, el principi d'autonomia municipal, que es respecti la voluntat dels municipis, que es respecti la Constitució Espanyola, l'article 140 de la Constitució Espanyola.

El principi de legalitat, què suposa? Mirin, això suposa que no es conculquin drets individuals, que se n'han conculcat, que existeixi una seguretat jurídica, que no hi és, que qualsevol ciutadà pugui confiar en les seves institucions, en totes, que no siguin aquestes qui li provoquin inquietud, i això passa, que no hi hagi arbitrariedad a l'hora de fer propostes, en fi, amb poques paraules, que les propostes que surtin de les institucions siguin allò que diuen que són, que quan es proposa fer una moratòria sigui només el que ha de ser, una suspensió transitòria, mentrestant, que això és la proposta, s'havia fet, que no es vagi més enllà, que no es facin desclassificacions sense cap tipus de garantia, sense cap tipus de seguretat jurídica, sense respectar drets que hi ha consolidats dins la societat.

El principi d'autonomia municipal, què vol dir, això? Jo crec que és molt clar, jo, a la millor, tenc una especial sensibilitat pels temes que afecten l'autonomia municipal, la meva doble condició em mediatitza, però jo ho entenc d'una manera molt clara, molt simple: els ajuntaments han de ser, són, els vertaders protagonistes de l'urbanisme. Per què? Per una raó molt simple, perquè són els qui millor coneixen el seu territori, la seva realitat, les seves peculiaritats, i és ver que hi ha d'haver un nexa comú, un fil conductor comú que faci possible una certa possible uniformitat, no una uniformitat total, és el fil que ha de posar el Parlament, el Govern, les Directrius d'ordenació del territori, per damunt, amb tutela.

Mirin, aquests ajuntaments, aquests ajuntaments als quals vostès no permeten presentar alegacions degudament, deu dies de termini, els ho record, això és vertaderament un abús, aquests ajuntaments que no tenen en aquest moment la possibilitat de decidir quin és el seu model territorial perquè hi ha algú que pretén posar el dit sobre el mapa, sobre el terme municipal, i assenyalar on s'han de dur endavant projecte i no, no, i que, a més a més, vostès s'atreveixen, i vull salvar aquells qui, amb molt de coneixement, no ho fan, s'atreveixen a impulsar un enfrontament impresentable dient que amb els vots, i això és impresentable, amb els vots de Menorca o d'Eivissa s'obliga Mallorca, quan amb els vots d'una majoria d'un consell insular s'obliga divuit ajuntaments a no poder aplicar el seu model urbanístic, són vostès mateixos qui ho diuen d'una forma absolutament, jo crec que demagògica i deslegitimada, robant autonomia municipal a aquests ajuntaments.

Jo crec que, en el fons, el que hi ha és una falta de discurs, el problema és que vostès no creien que el Partit Popular fos aquí presentant aquesta llei de moratòria, aquesta llei de mesures cautelars, i, senyores i senyors diputats de l'oposició, aquí estam presentant, avui i aquí, aquesta llei de moratòria. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. S'obre el torn d'intervenció a favor del Projecte de llei de mesures cautelars fins a l'aprovació de la Llei de les Directrius d'ordenació territorial. Torns a favor?

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr. Presidente. Yo, por no reiterar los argumentos del conseller de Medio Ambiente, preferiría reiterar mi turno para la fijación de posiciones.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Torns en contra? Sr. Balanzat. Ha manifestat que fixaria posició de grup.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Crec que som davant la gran estafa d'aquesta legislatura, la gran estafa i la gran presa de pèl. A quin país normal s'ha vist que el Govern presenti una llei per evitar que una altra institució pugui exercir les seves competències? És absolutament patètic. És obvi que l'objectiu d'aquesta llei és aquest, i no d'altre, que no ens venguin a comptar històries que l'objectiu d'aquest projecte de llei és aturar urbanitzacions, aturar grans projectes, plans parcials, això és mentida, això és mentida, aquest projecte de llei no atura res, no atura res, i no atura res ja que, en principi, l'únic que aturarà és el que ja hi ha aturat fa molts anys, és a dir plans parcials que no interessin ningú, que mai cap promotor ni ningú s'ha interessat per desenvolupar-los, senyal que no són en absolut atractius, senyal que no tenen cap interès, i per tant quin mèrit aturar el que ja està aturat i que ningú no té interès en desenvolupar? Precisament el mèrit està en intentar aturar allò que està a punt de començar, allò que s'està tramitant, i en aquells llocs on hi ha interès en desenvolupar projectes concrets. Però això no ho pretén fer aquest projecte de llei que presenta el Govern del Partit Popular.

Per tant, tots els projectes d'urbanització, tots els plans parcials en tramitació seguiran el seu camí, s'acabaran fent, faltaria més!, no fos cosa que els amics del Partit Popular, especuladors i promotors s'enfadessin. Només faltaria!, no, no, no. Per tant tothom ha de tenir clar que la destrucció sistemàtica de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i Formentera continua i continuarà imparabile.

Jo crec que el que ens hauríem de preguntar és qui seran els beneficiaris d'aquest projecte de llei del Govern balear. Com dic, jo crec que directament els principals beneficiaris són els especuladors, promotors, tots ells amics directament o indirectament vinculats, amics del Partit Popular, que continuaran tenint immunitat per continuar destruint, per continuar encimentant les nostres illes. Quins més beneficiaris pot haver-hi? Doncs se m'acud que... no ho sé, tal vegada no serà que algun dirigent del Partit Popular, que davant la possibilitat cada vegada més real que d'aquí uns mesos hagin d'abandonar el poder, en certa manera vulguin garantir-se, per dir-ho d'una manera suau, un futur sense problemes? No serà que aquí també hi ha beneficiaris? Perquè si no, no s'entén. Jo crec que és obvi que la immensa majoria de la nostra societat, la immensa majoria de ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes no són els beneficiaris d'aquest projecte de llei que pretén impulsar i que pretén aprovar avui, de manera vergonyosa, el Grup Popular i el Govern balear.

Per tant, què passarà? Bé, que d'aquí a uns anys nosaltres, els que vivim en aquestes illes, ens haurem de quedar amb el ciment, ens l'haurem de menjar, i els turistes, per exemple, se n'aniran a altres llocs ben conservats i on els dirigents siguin una mica més intel·ligents. Estam jugant amb el nostre futur, i crec que és lamentable veure com des del Partit Popular es fa la política que teòricament hauria de ser la gestió dels assumptes públics per afavorir tota la ciutadania, el PP l'està convertint en la defensa dels interessos d'una minoria en contra de tot un poble.

Però estiguem tranquils. Jo crec que, com sempre, els fets, quan arriba l'hora d'executar, l'hora de prendre acords, els fets sempre contradiuen les grans manifestacions propagandístiques, de cara a la galeria, que "nosaltres volem protegir, estam pel medi ambient, desenvolupament sostenible...", tot això no és més que propaganda buida de contingut. Quan és l'hora d'aprovar acords, iniciatives, lleis, decrets, quan és l'hora de veure la traducció real d'aquestes grans promeses, sempre veim el mateix. Ho vàrem veure ja amb la Llei de sòl rústic, ho estam a punt de veure amb la Llei turística, i ho estam veient ara amb aquesta pseudomoratoria que ens presenta el Govern balear. Per tant, esperem -i amb això ja acab- que aviat el poble, tant al carrer com a les urnes, faci sentir la seva veu i faci fora de les institucions aquestes actituds tan menyspreables. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Munar, té vostè la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat és que, vista la intervenció del portaveu del Partit Popular, fa més ganes entrar a donar-li resposta que debatre realment aquesta proposició de llei; i és que entre el que diu una cosa que és res i el que ha dit ell, dóna molt més de si el segon. De totes maneres crec que ningú tenia dubtes, però de cada dia està més clar: PP posa ciment, posa pasta; és l'únic que es pot deduir de les intervencions del conseller. L'únic que vol el Partit Popular és omplir tota la nostra illa de construccions. L'exemple, i vostè l'ha posat quan ha parlat del seu propi municipi, n'és un, està invadit de construcció; és un dels municipis més desenvolupistes. Pot posar l'exemple també de Calvià, o podem posar de Palma, perquè n'hi ha de tots colors polítics. El cert és que els ciutadans estam cansats d'aquest creixement, jo diria que un creixement que ja no es pot aguantar més.

I davant això, què fa el Partit Popular? Pensa en un remei, pensa en una solució? No. No només no fa, sinó que no deixa que el Consell de Mallorca faci. Ha dit vostè aquí, en un debat que crec que és bastant imrepresentable per com s'ha duit: lectura única, urgència, sense debat, sense poder passar per comissió ni per ponència, vostè diu avui aquí: "necessitam planificar". Vostè és conscient de quants d'anys fa que el Partit Popular governa en aquestes illes? Vostè té valor -per no dir-li una altra cosa- de venir aquí a dir que el PP ha de planificar quines illes volen per al dia de demà? Si fa vint anys que governen! Què han fet en vint anys de govern? Des del 79 hi ha un sistema democràtic, vostès

governen. Jo crec que amb tants d'anys, ben bé podrien saber quines illes volen, quin model territorial volen, quin pla tenen energètic, com poden resoldre el tema de l'aigua. Al cap de vint anys vostès opinen que s'han d'aturar a pensar? Des de l'any 87 tenen una llei en aquest parlament que els obliga a fer unes directrius d'ordenació territorial. Han estat onze anys per fer unes directrius, i encara no les han aprovades; i ara presenten una moratòria perquè el Consell Insular, que sí que té el seu model territorial, i que sí que sap com vol que sigui la Mallorca del futur, havia presentat una proposta. Si no, encara no ho haguessin fet. I s'atreveix vostè a dir que el Consell Insular no és respectuós amb els ajuntaments. Miri, tots els ajuntaments de Mallorca han sabut de la proposta del Consell Insular. Deu dies són pocs, li puc donar la raó, però la Llei diu de 10 a 15 dies, ho marca la Llei, no ens ho hem inventat nosaltres. Però és que la seva proposta encara no l'he rebuda jo, com a batlessa de Costitx. L'h enviada? No, exactament. No l'han enviada.

Per tant, ens acusen a nosaltres, i vostès ho fan molt pitjor. Diu que el Consell de Mallorca és incompetent, i que per tant ells, el Govern, ens han de dir com ho hem de fer. Per Estatut, per Llei de consells insulars, per Llei de transferència de competències, som totalment competents. Però prova que som competents és la viada que vostès han feta. Si no ho fóssim, bastaria haver posat un recurs, no estarien tan preocupats.

Quan un parla de defensa del nostre model, de defensa del nostre territori; miri, vostès ni defensen el territori ni defensen el model, vostès defensen el tio, la cosina, al regidor, a aquells que realment a un moment determinat els poden ajudar, i jo ho comprenc. Miri, la gran diferència -i en això ens guanyen- és que quan un defensa urbanitzar té moltes ajudes, i les campanyes es poden fer molt millor, i jo ho comprenc. Quan un defensa no urbanitzar, uns ciutadans troben que tenim raó, però ningú no ens dona ajudes per a les campanyes. Aquí hi ha la gran diferència que sempre els va a favor.

Vostè diu que la Llei del Consell Insular de Mallorca no és justa, i que la seva sí. La Llei del Consell Insular de Mallorca és justa amb Mallorca, amb els mallorquins i amb el nostre futur econòmic. La seva és justa amb un pocs, amb uns que són uns especuladors, que els ajudaran molt, que els pressionen molt, i jo ho comprenc, però en definitiva que no volen el millor per Mallorca, i ha quedat molt clar i molt demostrat, perquè vostès ja han estat 20 anys al Govern, el ciutadà ja pot veure quin és el seu model: ciment, ciment, ciment, ciment, ciment. Aquest és el seu model, no en tenen altre. Vostès durant tots aquest anys no han resolt els autèntics problemes d'aquesta comunitat, no tenen un model territorial, han utilitzat el sistema de Franco, dos calaixos: "*temas pendientes*", "*temas resueltos*". Tenen els temes pendents, i quan es resolen pel temps, els passen a l'altre costat. Vostès tenen un no-fer que ens durà a la perdició, i creim que és el moment que això es canviï, que es planifiqui la Mallorca del futur, la Menorca, l'Eivissa i la Formentera que ens pugui permetre continuar sent els primers en renda per càpita, que tenguem un creixement possible i moderat, que tenguem de cada any més turistes de qualitat, però no només arreglar-ho tot amb quantitat, perquè els ciutadans d'aquestes illes estam cansats de no poder circular per les carreteres, estam cansats de tant de cotxe de lloguer, estam cansats de tenir restriccions en matèria d'aigua i d'estar espantats que no se'ns aturi el llum durant l'estiu.

Per tant, volem un altre model; i vostè és el primer que ha reconegut, i ho va reconèixer també el president, que el seu model està esgotat. Està esgotat el model, estan esgotats vostès, i realment el que necessitam aquí és un autèntic canvi. El que és urgent no és aquesta llei, el que és urgent és que el Partit Popular deixi de governar aquestes illes. Està claríssim, i de cada dia li tenc més.

També ens ha parlat del Consell Insular de Mallorca, que no som qui per planificar, i que vostès han fet una llei que és millor. Miri, entre la nostra i la seva hi ha una gran diferència: Nosaltres hem presentat una proposta que el que pretén és aturar en aquests moments, i ja, 90 urbanitzacions que no tenen plans parcials aprovats, i que no costen res a l'erari públic. Vostès han fet una moratòria, havent-la anunciada prèviament, la qual cosa ha fet que la majoria d'ajuntaments accelerassin els processos d'urbanització, Campos n'és un exemple claríssim, és vergonyós que en un dia entrin 9 projectes, i això li rebrà i veurà que és cert; i el que ha fet realment és dir que aturarà el que pugui venir de futur, és a dir res. Continuaran creixent d'una manera jo diria que ja impossible, i en definitiva el que farem serà que en el futur, si no hi ha un canvi, que esper que hi sigui, tenir una illa totalment encimentada.

El Consell de Mallorca, no ho dubti, per Estatut, per llei parlamentària, per llei de transferències, és perfectament competent en matèria urbanística. Ho és en matèria urbanística i ho és en govern de l'illa. Ho diu el propi Estatut d'Autonomia, i vostès l'estan conculcant. No és de rebut que amb els vots d'uns senyors diputats de fora illa llevin el que és un dret, una competència i una decisió presa per la majoria dels mallorquins. Els mallorquins han decidit que volien uns representants perquè volien un model territorial determinat, perquè no volien el seu model territorial, i vostès fan que els mallorquins s'hagin de menjar el seu model amb vots de fora de la nostra illa. I crec que això mereix una reflexió. Crec que no és just, crec que no és democràtic, i crec que en definitiva qualche dia ho pagaran. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOLE:

Sr. Conseller que ha presentat aquesta llei, té raó en una cosa, almanco pel que al Grup Parlamentari d'Esquerra Unida es refereix. Ha tengut raó quan ha dit "vostès no es pensaven que nosaltres presentàssim aquesta llei". I efectivament és cert, aquesta llei supera tot allò que haguéssim pogut imaginar. Mai no ens haguéssim pensat que aquesta llei vostès la convertissin en un instrument a favor de la destrucció del territori, en un instrument a favor dels interessos especulatius, que s'atrevissin a fer aquesta llei a cop de telefonada de promotor nerviós a la Conselleria de Medi Ambient o al Consolat de la Mar; i que presentassin aquesta llei atropellant tres consells insulars i el Parlament de les Illes Balears. La veritat és que han superat totes les previsions, i efectivament ens hem quedat sorpresos i gelats quan hem estudiat el seu text.

És en efecte aquesta llei una enorme presa de pèl als ciutadans. Jo no crec que aquesta presa de pèl els duri molt de temps, perquè, com va dir qualcú, és impossible enganar tothom tot el temps. Però en qualsevol cas, analitzant la qüestió, analitzant el text de la Llei, la veritat és que trobam coses realment inconcebibles. Jo no crec que cap govern..., jo no crec que vostès tinguin cap precedent. Vostès, que tenen serveis tècnics i jurídics, cerquin qualque precedent d'una barrabassada d'aquestes característiques, és a dir, una moratòria urbanística que se circumscriu a aquells urbanitzables on de fet els promotors estan aturats, no presenten les coses en el termini degut, tenen tal vegada el pla parcial aprovat, però no compleixen els terminis, és a dir no tenen interès en urbanitzar. I vostès aturen allò que està aturat. Vostè ha trobat un precedent d'una cosa d'aquestes característiques? Jo ho dubt. Nosaltres evidentment no.

I després, a més, amb l'avís impresentable que vostè, com a conseller d'aquest govern, va donar *urbi et orbe*, de dir "la moratòria afectarà aquells plans que no estiguin en tramitació", i això no es pot dir a una moratòria que s'ha d'aprovar al cap d'un mes i mig, perquè vostè està dient als promotors "si presentau els vostres projectes abans de l'aprovació de la llei, no vos preocupeu, que no vos afectarà la moratòria". Vostè està convidant els promotors a presentar projectes, sota la capa d'una moratòria d'una moratòria urbanística, sota la capa de la preocupació per la destrucció del territori? Això realment és de vergonya, ja ho he dit abans. Aturen el que ja està aturat, promouen el moviment d'allò que està aturat -que ja la cosa té delictes-, i tercera, ho fan per aturar una iniciativa d'un consell insular que havia fet passes en el sentit de moderar el creixement urbanístic, passes absolutament moderades, Sr. Ramis, amb forats importants en aquesta moratòria, des del moment que no afectava les que tenguessin el pla parcial aprovat definitivament, no en tramitació naturalment, però això permetia que el que estigués aprovat definitivament com a pla parcial anàs endavant, amb limitacions de caràcter territorial, que feia que projectes des del nostre punt de vista molt lesius, Cap Regana, es Pujols, es Canons, passassin per aquesta moratòria, una moratòria que renunciava fins i tot a intervenir en revisions de termes municipals tan importants com la pròpia capital de Palma, una moratòria extraordinàriament moderada, i evidentment legal, Sr. Ramis; perquè vostè ha fet una defensa molt maldestra d'aquesta llei. Jo aquí tenia arguments per intentar expressar que la moratòria que vostès pretenen aturar, la del Consell Insular de Mallorca, és legal, que efectivament està dins les competències del Consell, que vostès amb aquesta llei l'únic que pretenen és aturar aquesta moratòria, i efectivament és que no importa matar-se per argumentar això. És que és exactament tot el fil conductor de la seva intervenció, està en el *Diari de sessions*. Vostès han fet aquesta llei per aturar la iniciativa del Consell Insular, i això no té cap sentit.

Si vostès opinen que la moratòria del Consell Insular envaeix competències d'ordenació del territori, que no són pròpies del Consell; que va fora del que jurídicament és acceptable, quina és la via? La via és recórrer, com sempre que una administració pren una decisió que sigui incorrecta, es recorre per part d'una altra administració, per part d'un particular, per part de qui sigui. No veuen que en modificar el marc legislatiu amb aquesta argumentació el que fan és reconèixer que efectivament amb l'anterior marc legislatiu això podia funcionar? Si això no era correcte amb l'anterior marc legislatiu, basta recórrer. Per què modificar la Llei? I no té cap sentit parlar de protegir els ajuntaments, de la insuficiència tècnica de la consulta, de la defensa de drets individuals. Quins dois, quins dois! Si hi ha drets individuals conculcats, que es recorri aquesta moratòria. Admetem la possibilitat que això sigui una norma abusiva, feta fora del que seria el dret, el respecte a la norma vigent; què és això de fer lleis per atacar normatives o decisions administratives que van en contra de la llei? Hi ha precedents? En té el seu govern, d'aquestes coses? Perquè jo no n'he trobat tampoc. Quan una administració es passa del que són les seves competències, es posa un recurs, no es modifica la llei, perquè en modificar la llei vostès el que estan dient és que efectivament amb això sí que funcionava.

Per tant, no només fan una llei que atura el que ja està aturat, no només afavoreixen moviments especulatius, sinó que té un tercer efecte pernicios des del punt de vista de l'urbanisme aquesta llei, que és aturar una altra cosa que feia una altra administració, i que anava en el sentit d'aturar el creixement urbanístic. És a dir, han ajuntat tota l'artilleria en favor de la destrucció del territori; és impossible amb una llei de dos articles fer més mal del que vostès fan amb aquesta llei, és que és impossible. No hi ha res salvable d'aquesta llei, ni un paràgraf, ni una paraula, ni un article, ni res. No hi ha cap intenció que sigui condreta.

I efectivament, què passa després de la Llei?, perquè vostès vendran que "això és una llei de mesures cautelars, fins a les DOT, però ja veureu les DOT"; i com que vostès enganen sistemàticament, en pla *naranja mecánica* de la mentida, intentaran contar la *milonga* que hi ha una esperança després de les DOT. Però jo tenc aquí el que va dir el Sr. Matas en el seu discurs de debat de política general. I el Sr. Matas diu: "en segon lloc" -explicant el que havia de venir, el futur en matèria urbanística- "hem d'aplicar unes mesures cautelars, un ténol per evitar que mentre es modifica la norma hi hagi especulació". Primera mentidota, perquè lògicament si vostès han avisat abans, ja no han evitat l'especulació. Mentidota. I després què ve? Textualment: "en tercer lloc aprovar les Directrius, que fixen sostres de població i en conseqüència sostres d'edificació". Mentida, les Directrius ara no fixen ni sostres de població ni sostres d'edificació. Però supòs que és un error mecanogràfic, m'ho diu el Sr. Ramis, que fixaran sostres de població i sostres d'edificació. Dic jo, perquè amb les Directrius tal com estan, evidentment no passa res en aquesta comunitat després d'aquesta llei.

Però imaginem que tinguem unes directrius que efectivament fixin sostres de població i d'edificació, després ens remet que es redactaran plans territorials parcials, que es faran de comú acord amb els consells, -fixa't, amb aquest clima d'harmonia institucional que hem instaurat no hi haurà cap problema- i aquests plans incorporaran els sostres que defineixen les Directrius. Però encara no seran norma, encara no limitaran l'activitat dels promotors, però vaja, d'aquí jo calcul tres anys, quatre anys... -què calcula, Sr. Ramis?- tendrem uns plans territorials parcials que incorporaran el sostres de població i d'edificació que tenien incorporats les DOT. Què bé. "En cinquè lloc, donar un període" -quant de temps? Quin temps ens donam, un any, dos anys més?- "als ajuntaments perquè voluntàriament adaptin el seu planejament al marc poblacional de les DOT". Anem a veure: Les DOT, els plans territorials parcials marquen el sostre. Després donam un termini als ajuntaments perquè voluntàriament -que ningú s'ofengui- adaptin... Escolti, i quina garantia tenim que adapti res ningú? Quina garantia tenim que aquests sostres no quedin en no res.

Total, amb el que diu el Sr. Matas en el seu discurs, queda clar que en el millor dels casos, aquí se'ns dona set o vuit anys per acabar de construir tot el que està per construir, i que a més ni tan sols hi haurà cap tipus de garantia per obligar els ajuntaments a acceptar un sostre, que en el moment en què serien obligats a acceptar-ho, si ho fossin, que no ho seran, tampoc ja no tendria efectivament, perquè els promotors ja saben que tenen dins el xip del Partit Popular set o vuit anys per acabar de fer el que hagin de fer. Això és el que es desprèn d'aquest discurs, això és el que es desprèn d'aquesta llei. Per tant, vostès en política territorial és el remat; representen això, representen per acabar de desfer la desfeta, per acabar d'urbanitzar el que quedava per urbanitzar. Això és el que urbanísticament representa el Govern, i que naturalment esperam que les urnes impedeixin, perquè només les urnes impediran això. És a dir, amb vostès no hi ha salvació per al territori de les Illes Balears. Jo crec que es desprèn clarament de l'anàlisi de la Llei, de l'anàlisi d'aquest discurs, no hi ha salvació, s'acabarà d'urbanitzar absolutament tot, no hi ha cap tipus de mesura realment forta, realment amb capacitat de decisió, amb temps suficient, perquè clar, si parlem d'aquí a vuit anys, és que ja no importa parlar de res. No hi ha cap mesura dins el seu horitzó, dins el seu discurs, dins la seva normativa, que ens permeti pensar que hi haurà una correcció del model urbanístic.

Per tant, jo estic absolutament d'acord que si no hi ha un gir polític en aquesta comunitat autònoma l'any que ve, aquí per salvar el territori arribam tard, i aquí és necessari aquesta gir per salvar el territori i per salvar les normes democràtiques, per salvar el respecte del Parlament, per respectar l'equilibri institucional entre Govern i Consell, entre les diferents illes i la Comunitat Autònoma.

I per últim, em permetin anunciar que el nostre grup, que sí ha participat a la votació de la lectura, no participarà a la votació d'aquesta llei. Farem així exactament el contrari del que va fer el Grup de consellers populars al Consell Insular de Mallorca, exactament el contrari, i supòs que això ja és una certa garantia. Ells varen renunciar a la paraula però varen exercir el seu dret a vot, nosaltres no hem volgut renunciar a la paraula, pensam que la gent que ens escolta o ens pugui escoltar mereix el debat, mereix l'esforç de clarificació, però nosaltres no volem participar en aquesta votació. Aquesta votació, com he explicat al principi, és un atropellament, amb la votació que hem tengut abans, i que evidentment s'ha perdut, i que s'ha guanyat per a aquesta lectura única i per aquesta aprovació d'aquesta llei en aquestes condicions, això és un atropellament parlamentari. No participarem en la votació, i manifestarem així la nostra protesta davant una llei que no només és depredadora respecte del territori, sinó que és irrespetuosa amb els consells insulars i amb aquest parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM té la paraula el seu portaveu Sr. Sampol.

Perdoni, Sr. Sampol. Hauríem d'estar atents si hi pot haver qualque telèfon obert, perquè sembla que es produeix una interferència amb el so. Té vostè la paraula, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Tenc aquí el *Diari de sessions*, les darreres pàgines del *Diari de sessions* del passat debat de política general, i ja a la darrera intervenció del president del Govern, del Sr. Matas, quan ja ningú podia replicar, ningú no es podia defensar, amb traïdoria, el Sr. Matas va dir aquestes paraules: "vostè imagini que s'en va a dormir un vespre, i vostè és un veïnat que viu a un lloc on resulta que s'han fet els carrers, vostè ha comprat un solar, ha anat a l'Ajuntament, ha demanat permisos, ha anat a totes les administracions, ha demanat permisos, li han donat tots els permisos, s'ha fet la seva casa; vostè viu a la seva casa, té llum a la seva casa, té aigua a la seva casa, té carrers a la seva casa, i resulta que un dia s'aixeca, es desperta, i la casa no és seva. Li han confiscada". Jo havia sentit a dir que persones majors, que fa seixanta anys hi havia alguns grups, extremistes, que en temps d'eleccions deien "no voteu les esquerres perquè vos prendran les finques". Jo crec que aquesta frase del Sr. Matas, "el matí la casa ja no és seva", és exactament l'equivalent a aquesta infàmia "no voteu les esquerres, perquè vos prendran les finques". Jo crec que és una vertadera indignitat, una mentida, una difamació. A principis de la democràcia ho vaig sentir qualche vegada, qualche element fanàtic dins els pobles: "Heu d'anar alerta a aquests, que us prendran les finques" i ja no tanta gent els feia cas. Però jo mai, mai hagués cregut que un president d'un Govern ho pogués dir, i molt manco que ho pogués dir dalt d'una tribuna d'un parlament.

Clar, això és la política de la por, la política que jo li contava fa uns dies d'aquella manifestació a Sóller encapçalada pel PP, que la seva solució era un cotxe-bomba al batle. És la política de la por de la setmana que ve a Campos, que també han mobilitzat la gent dient-los que es moriran de fam, quan no trobam un sol picapedrer a Mallorca -ens donen hora per d'aquí a dos anys. Aquestes són les armes del caciquisme que llegim a alguns llibres d'història. Sr. Matas, vostè, amb aquestes paraules, per a mi ha quedat desqualificat políticament i personalment. Sr. Matas, vostè ha fet bo el Sr. Cañellas. Això li hagués dit en el debat si hagués tengut ocasió; a la primera ocasió li havia de dir.

I ve al cas del tema d'avui: el Govern ens ha presentat un projecte de llei, el conseller de Medi Ambient ha sortit a aquesta tribuna i, ha defensat un projecte de llei?, o ha atacat una iniciativa d'una altra institució? Això ens demostra, la pretesa defensa que ha fet el Sr. Ramis ens ha demostrat que aquí no vénen a presentar unes mesures cautelars, vénen a presentar un projecte de llei que afecta competències dels consells insulars. Amb l'article 1, ens vol dir què protegeixen? Surti aquí i presenti la seva iniciativa. Què protegeixen a Mallorca?, en els antecedents de la Llei no ho trobam, no hi figuren quines hectàrees protegeixen, quantes places turístiques afectaran, a quins municipis... Afecten a Calvià, que diuen que el Consell de Mallorca no ha afectat Calvià? -més tard en parlaré, si tenc temps. Quantes hectàrees i quantes places turístiques suspenen amb aquesta moratòria vostès a Calvià?, a Palma?, a altres municipis? Això és el que seria la presentació d'un projecte de llei de mesures cautelars fins que entrin en vigor les DOT, i la prova que vostès no suspenen absolutament res que estigués en perill de ser edificat i especialment allà on fa més mal, que és a les zones costaneres, em vol dir quin mal fan petits urbanitzables que hi pugui haver als municipis de l'interior?, a sa Pobla, a Algaida, quan allà on hem d'aturar realment és a vorera de mar? La prova d'això és que a Campos convoquen una manifestació no contra la moratòria, convoquen una manifestació contra la moratòria del Consell, perquè la seva moratòria no afecta absolutament res perquè ja s'han cuidat, durant aquest temps que l'han anunciat, perquè no afectàs absolutament res.

I aquest és el problema. El problema és que vostès ni fan ni deixen fer. Vostès han presentat una iniciativa legislativa per anar únicament contra les mesures de protecció que havia iniciat el Consell Insular de Mallorca. Aquesta és la seva única obsessió, no en tenen d'altra, i vostè s'ha passat un quart d'hora atacant el Consell de Mallorca, atacant una mala utilització de les competències, atacant una pretesa intromissió dins les competències municipals -també en parlarem d'aquí una estona- però no ha dedicat ni un minut a presentar-nos les seves mesures cautelars, a dir-nos a qui i com afectaran, ni un minut, hi ha dedicat. Vostès han fet un projecte de llei exclusivament per evitar que el Consell de Mallorca protegís el territori, que el Consell de Mallorca evitàs la construcció de 90 urbanitzacions a la vorera de mar i, això, d'aquí a les eleccions m'ho sentiran repetir cada vegada que em posin un micro al davant, perquè això és el bessó de la qüestió, i totes aquestes cortines de fum que vostès volen posar estigui segur que els desemmascararem, perquè només tenen una sola obsessió: que aquests 90 projectes urbanístics es consumin, aquesta és la seva urbanització.

I no defensen els petits, no defensen els petits. Ja està clar, que amb unes mesures cautelars sempre es poden afectar petits propietaris. Vostès no sé què suspenen, qualche dia ho sabrem, pot ser, però també es trobaran petits propietaris afectats; per això hi ha un termini de al•legacions. Nosaltres, en el Consell de Mallorca, l'altre dia vàrem rebre els propietaris de son Ferrandell, de les urbanitzacions de Shangrila i Chopin, no n'Skase, uns quants que tenen unes cases fetes, i els vàrem proposar unes solucions per legalitzar la seva casa que és il•legal, en aquest moment, i no per culpa nostra precisament: fa 30 anys, com a mínim jo no hi era, i fa 30 anys que aquestes cases estan en una situació de manca de serveis, d'il•legalitat, d'abandonament, i ara el Consell de Mallorca, en 15 dies, és el responsable d'aquest desgavell de 30 anys! L'Ajuntament de Valldemossa, que no hi deu tenir alguna responsabilitat, en això, en no fer complir els compromisos als urbanitzadors? I no només això, sinó que els vàrem oferir ajuda econòmica mitjançant el Pla d'obres i serveis del Consell de Mallorca per fer les infraestructures que els urbanitzadors no han fet, que els estafadors! no han fet, perquè els han estafat, els urbanitzadors que els han deixat penjats, i no surten contents del Consell de Mallorca, i se'n van al Consolat de Mar i què els ofereix, el president Matas?, paraules, i surten satisfets. És molt curiós, això: els oferim possibilitat de legalització i doblers per a infraestructures i no surten contents; se'n van a veure el Sr. Matas i surten contents. Aquí hi ha una manipulació fastigosa, fan una manipulació fastigosa del petit propietari.

Sr. Matas, jo l'emplaç a rebre els petits propietaris de l'urbanitzable de Sant Jordi, que els han desclassificat, que els han desclassificat els seus territoris. Rebi aquests propietaris que tenien un urbanitzable des de fa 15 anys, que fa 12 anys l'Ajuntament de Palma els va posar contribucions especials i tenen fanals, i asfaltat, i aigües netes i brutes, i s'aixecaren un dia i l'Ajuntament de Palma modificà el Pla General de Palma i la casa ja no era seva, els l'havien confiscat... Jo no els ho sentit dir, a aquestes persones de Sant Jordi, això, i cap membre de l'oposició els ha acusat, a vostès, de voler confiscar les cases d'aquestes pobres persones de Sant Jordi que, de la nit al dia, tenien una casa en un carrer asfaltat, amb llum, amb aigua, i que el Pla General els la passa a rústic, i aquests senyors han fet al·legacions i l'Ajuntament de Palma els les ha desestimat, millor dit, ni els ha contestat, no els han atès. Nosaltres escoltam la gent, l'Ajuntament de Palma ni els ha escoltat. I què els ha dit el responsable d'Urbanisme de l'Ajuntament de Palma? Els ha dit que eren uns especuladors!, els ha dit que eren uns especuladors perquè no havien fet el Pla parcial, unes pobres persones que tenen un bocinet de terra devora Sant Jordi especuladors, per favor! El que passa és que vostès s'escuden darrere els veïnats de son Ferrandell, 50 o 60 propietaris als quals se'ls pot donar una solució per a ells sense necessitat d'haver de fer el camp de golf, l'hotel "Aldea de Montaña" i completar tota la urbanització que vol el Sr. Skase. Aquests són els drets que defensen vostès, i s'escuden en aquestes pobres persones manipulades, i se'n foten de perjudicar aquestes persones. Nosaltres els donàvem una solució. Vostès, què els donen?, que es faci la urbanització de n'Skase, o si no res. Aquesta és la situació, la por una vegada més.

Però, quines són les intencions del Govern, perquè hem d'arribar al fons, avui. Què vota vostè, Sr. Matas, a la Comissió Insular d'Urbanisme?, perquè vostè és present a la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca mitjançant el Sr. Cañellas, Carles, i el Sr. Huguet, director general. El Govern té dos representants dins la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca, i què vota?, els Canons, els Canons. A veure, com quedam?, que el Consell de Mallorca pot desclassificar o no pot desclassificar? Per què no han protegit els Canons? El meu grup ha votat sempre a favor de la protecció, contra la desclassificació, sempre, i es va prendre un acord dins la Comissió Insular d'Urbanisme; què va votar el Govern?, es va abstenir, abstenció. Què passa amb Tolleric, avui matí?, voten que no, perquè no poden invadir les competències municipals. Què voten el mateix dia amb cala Brafí?, l'Ajuntament ho ha sol·licitat: desqualificam cala Brafí perquè és la nostra obligació, perquè l'Ajuntament de Felanitx ens ho ha demanat; i què voten?, que no. On és l'article 140 de la Constitució?, i on és l'autonomia municipal?, on és l'autonomia municipal?

Calvià. 15 milions de metres quadrats a Calvià que vàrem suspendre fa un parell de mesos a petició de l'Ajuntament de Calvià. És que vostès trobem que a Calvià eren necessaris urbanitzables per valor de 15 milions de metres quadrats més? Són molts de metres i moltes places urbanístiques; a petició de l'Ajuntament. A no!, vostès no poden, i on és l'autonomia municipal?, i on és l'article 140 de la Constitució, Sr. Ramis? No poden decidir vostès, no poden posar el dit sobre l'ordenament municipal, i quan ens ho demanen els ajuntaments, qui els posa el dit sobre l'ordenament municipal, més que vostès? Vostès el que no volen és protegir ni un sol metre d'aquesta terra, vostès no defensen l'autonomia municipal, vostès només defensen els interessos econòmics dels urbanitzadors.

Estat de dret. La Constitució. L'estat de dret, quan hi ha un conflicte d'interessos entre particulars i entre institucions, el determinen els tribunals, i vostès no han llegit ni les sentències del Tribunal Suprem, sentències que vostès han guanyat, que vostès han guanyat reiteradament, crec que ja les han guanyades a pesar seu, les sentències; cada sentència que han guanyat -es Trenc, sa Canova, espais naturals- deuen dir: "justament hem tornat guanyar!", perquè no es comprèn la seva actitud. Això és el que determina l'estat de dret; les indemnitzacions a pagar no són les que diuen vostès, són les que diuen els jutges, i vostès no poden amenaçar constantment amb mils de milions de pessetes quan els tribunals reiteradament han anat marcant una doctrina.

Vostès no són un govern. Un govern defensa els interessos generals d'una comunitat, d'un país. Vostès són el braç polític dels especuladors, i hem de parlar clar; vostès no creuen en un model econòmic basat en l'equilibri territorial, en l'economia productiva; vostès, senyors del PP, només creuen en una cosa: en l'especulació, en els guanys fàcils, en els doblers guanyats amb l'especulació, i ja ho tenim tot, diuen els seus anuncis. No, encara no ho tenim tot; ho podem tenir tot, podem tenir 90 urbanitzacions més, si no els aturam, a vostès. Jo confii que aquestes 90 urbanitzacions no es puguin consumir d'aquí a les eleccions, perquè si vostès tornen a guanyar i treuen majoria absoluta, Déu ens guard!, Déu ens guard!

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el seu portaveu Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, d'on surt aquesta moratòria, contramoratòria o antimoratòria que el Govern ens proposa avui? Jo crec que surt de tres elements: surt d'una pressió pública ciutadana que diu prou, basta; surt d'una pressió dels urbanitzadors que diuen al Govern: "bé, i si diuen basta, què farem?"; i surt d'unes iniciatives del Consell de Mallorca que pretenien, efectivament, tallar aquesta situació. I el conseller Ramis ho ha deixat ben clar: tota la seva intervenció s'ha referit al Consell de Mallorca, com a protagonista central, efectivament, d'aquesta política de contenció del creixement que el Govern tracta de neutralitzar amb aquesta llei que s'aprovarà avui.

Perquè durant un any els portaveus del PP i del Partit Popular i del Govern, què han dit, quan hem parlat de mesures cautelars? Han dit que les desclassificacions són competència urbanística dels consells insulars, que el Govern no la té, que els consells insulars i els ajuntament són els que han de posar en marxa mesures cautelars i no demanar-les al Govern, està escrit en el *Diari de Sessions*, que el Consell de Mallorca -ho han dit dins el darrer any o dins els darrers nou mesos- que el Consell de Mallorca no prenia decisions de desclassificació i de mesures cautelars perquè tenia problemes interns dins el pacte que li impedié prendre aquestes decisions. Que les Directrius d'Ordenació Territorial, com que eren un plantejament genèric del debat territorial, no necessitaven cap tipus de mesura cautelar. Això és el que han anat dient durant tots aquests darrers mesos. Bé, el Sr. Ramis, conseller de Medi Ambient i Ordenació Territorial, el mes d'abril deia, quan li demanàvem desclassificacions: "No és competència del Govern; qui té aquesta competència són vostès mateixos a la Comissió Insular d'Urbanisme. El Govern no té competències, assumeixin d'una vegada vostès a la Comissió d'Urbanisme les seves responsabilitats". Paraules del conseller Ramis al Sr. Alorda, diputat del PSM.

Aquesta llei, senyores i senyors diputats, es fa simplement -i el conseller ho ha deixat clar- per impedir que el Consell de Mallorca dugui endavant una desclassificació d'urbanitzables turístics a la zona costanera, de desclassificació d'urbanitzables a la zona interior, de nous nuclis aïllats a la zona interior de Mallorca. S'impedeix als consells insulars i, en particular, al Consell de Mallorca, dur a terme desclassificacions d'urbanitzables a rústics, es tracta d'això i, a la vegada, s'aprofiten les darreres quatre, cinc setmanes des que es comença a parlar de fer una llei per fer una crida pública a la presentació de noves urbanitzacions que no quedaran incloses a l'aturada. "La xerrameca del Consell de Mallorca ha provocat l'acceleració de la presentació de plans parcials", ha dit el Partit Popular en el primer debat d'avui mateix.

Senyores i senyors diputats, l'anunci fa cinc setmanes per part del Govern que la llei de moratòria no afectarà els plans parcials presentats als ajuntaments, aquesta és la causa. Ja ho han escenificat: "què ho heu entès bé?, què ho heu entès bé?", els deia el conseller de Medi Ambient als batles. "Què ho heu entès bé?, presentats, he dit presentats, no aprovats, presentats; què ho heu entès bé?", i tots ho van entendre bé. I quin ha estat el resultat d'haver-ho entès bé?, quin ha estat el resultat? No els sabem tots, però en sabem un, en sabem un i de fet el sabem amb detall: Campos, els vull donar les dades exactes, que ahir encara no les tenia prou complertes, 15 plans parcials presentats a les darreres tres setmanes, 15 plans parcials amb una superfície total de 158 hectàrees i una capacitat de 9.600 habitants; 15 plans parcials a Campos! Aprovat inicialment d'una manera ràpida, també, en els darrers temps, un altre pla parcial de 537 habitants, i pendent d'aprovació definitiva i, per tant, aprovats provisionalment, Son Durí, dos plans parcials de Son Durí, i el pla parcial del camp de polo amb un total de 5.600 habitants i 125 hectàrees més; en total, no serà aplicable la moratòria denominada "moratòria del Govern" a 18 plans parcials en el terme municipal de Campos amb un total de 15.861 habitants i 293 hectàrees, perquè tinguin la referència, Campos té empadronats 6.700 habitants i té en aquest moment, per tant, que fugen de la moratòria 15.800 habitants, cosa que no succeeix amb la proposta que volen aturar del Consell de Mallorca, que no es podrien dur endavant aquests plans parcials. 15 presentats en els darrers dies: "Què ho heu entès bé? Presentats". El batle de Campos ho va entendre a la perfecció, n'han entrat 15.

Moratòria, moratòria! Quantes urbanitzacions es faran en nom teu? A Campos 19, a Campos 19; en els altres municipis de Mallorca encara no ho sabem però ho sabrem, ho sabrem, tot se sabrà.

Per altra part, aquesta llei que avui se'ns du aquí diu que el termini de l'aturada -jo ja estic empegueït de dir-li moratòria- el termini d'aplicació de la llei és fins a l'aprovació de les Directrius d'Ordenació Territorial. Bé, que sigui prest, desitjam que sigui prest, perquè fa uns anys que esperam aquestes directrius d'ordenació territorial. Però, i aquestes directrius d'ordenació territorial que ara creen aquest efecte transitori damunt alguns sòls que no són els més urgents, però damunt alguns sòls classificats com a urbanitzables, quin efecte tendran aquestes directrius sobre la classificació del sòl?, sobre si el sòl és urbanitzable o és rústic? Home, si volem saber quin efecte tendran les directrius el més lògic és que anem a les Directrius, i les Directrius, si ho entenc bé, diuen que els plans territorials parcials, parcials, revisaran la classificació del sòl urbanitzable dels municipis del seu àmbit territorial i proposaran el redimensionament del sòl classificat. Iddò, què farem quan tinguem les Directrius i aixequem la moratòria que deixarà de tenir virtualitat automàticament? Si no tindrà cap efecte!, hem d'esperar els plans territorials parcials que són els que revisaran la classificació del sòl urbanitzable i redimensionaran el sòl classificat que hi hagi.

La veritat és que cada vegada està més clar que això és un doble joc, és un doble joc. Moratòria, una paraula esquerranosa, una paraula ecologista, en boca del Govern, se centren i diuen "moratòria", i ja són de centre; fan l'ullet als sectors progressistes, als sectors de centre, i simultàniament també fan l'ullet als altres, als urbanitzadors que els diuen "correu, correu i presentau els plans parcials; que no veis que aprovarem una llei?"; però, de totes maneres si no arribau a temps, no us preocupeu, tanmateix això caurà en pocs mesos i després ho podreu fer igual". I això és el sentit que té el que avui aprovam aquí.

Però no tothom accepta aquest doble joc, no tothom cau dins aquest doble joc. Al municipi del conseller, Alcúdia, i proposat o promogut pel mateix ajuntament en què ell és batle, s'ha celebrat aquests dies una trobada del món turístic, Alcúdia Futur, i s'ha aportat una enquesta, entre altres coses, on es valoren diferents qüestions relacionades amb el turisme i el territori dels habitants d'Alcúdia: el 80%, el 84%, el 84% consideren que el creixement de població i de construccions és excessiu, el 84% en un dels municipis en el qual diversos urbanitzables que el Consell de Mallorca pretenia aturar fugiran amb aquesta llei que avui s'aprova. Però anem a cercar també què pensa altra gent. El president del Foment de Turisme, el Sr. Vicens, en una carta que va dirigir al president de la Comunitat Autònoma i que és pública i notòria perquè tothom en té fotocòpies, li demana que els criteris del nou planejament urbanístic de les Illes Balears haurien de ser, fonamentalment, entre d'altres, mantenir en el seu estat actual totes les zones i indrets que encara són verges o estan poc ocupats, aturant, si és necessari, amb cost o sense, les actuacions urbanístiques en tals indrets, i afegia: "és absolutament necessari aplicar moratòries urbanístiques amples congelant les tramitacions de plans parcials", etc., etc., i en aquesta trobada important que hi va haver a Alcúdia participava un participant d'un important *tour operator*, l'operador TUI, el Dr. Ivan, que és el director de medi ambient de la TUI, i a aquest no el van enganyar, amb el doble joc, perquè el que va dir és que s'ha de frenar la construcció, "stop vol dir stop" -supòs que els del Govern ho van entendre- "stop vol dir stop", moratòria vol dir moratòria, això ho dic jo, no ho diu el Sr. Ivan, i diu: "No és possible, no podem continuar donant informació falsa als alemanys a Alemanya", perquè al Sr. Ivan allò que el preocupa és el mercat alemany. Diu: "L'ordenació territorial de Mallorca és una història interminable, això no acaba mai, directrius i plans se'n parla contínuament, però en aquest moment s'està produint -ho diu el Sr. Ivan- s'està produint un bum semblant al del anys 70", s'està produint a Mallorca avui un bum semblant al dels anys 70, i se té la sensació que tota l'illa està en procés d'urbanització. Em pens que aquest no s'ha deixat endur ni embetumar per la moratòria del Govern i que veu la realitat que s'està produint a les nostres illes.

Però el conseller ha dedicat el 90% del seu temps a atacar la proposta del Consell de Mallorca, no a defensar la que el Govern vol avui tenir aprovada i, per tant, alguna defensa haurem de fer aquí d'aquesta proposta del Consell de Mallorca que és el centre d'aquest debat, és el que importa avui aquí, la resta tothom ja ho sap, un colador, el que importa és què és el que proposaven aquests que els han hagut d'aturar. El Sr. Matas deia en el debat: "una moratòria que només afecta ajuntaments que són del Partit Popular", ho va dir aquí amb tota la barra, talment!, aquí està escrit, en el *Diari de Sessions*, i jo, clar, m'agrada informar-me perquè a vegades dius "i si té raó?", i me'n vaig aquí, al mapa de la moratòria i veig que està afectat Pollença i, clar, telefon al Sr. Oliver, que és el batle, i li dic: "i que t'has fet del PP?", i em diu: "-què dius?". -Idò, en Matas ha dit que és un municipi del Partit Popular". I després veig Artà i també he de demanar al Sr. Santandreu si és que s'ha fet del PP i no, tampoc; idò?, el va donar com a un municipi del Partit Popular. I el Sr. Pascual, d'UCAP, de Capdepera, resulta que tampoc no s'ha fet del Partit

Popular, encara, i s'ha dit aquí que tots els municipis afectats són del Partit Popular, i el Sr. Puigrós, que com vostès saben és del Grup Independent de son Carrió, que és el batle de Sant Llorenç, tampoc no s'ha fet encara del Partit Popular. I el Sr. Matas creu que sí, que ja té el carnet del PP; i el Sr. Riera de Felanitx gairebé em penja el telèfon de mala manera quan li demana si s'ha fet del Partit Popular: no és del Partit Popular, és del PSOE!, però tots els ajuntaments afectats per la moratòria del Consell de Mallorca són del Partit Popular. I el Sr. Caldentey de ses Salines tampoc no s'ha fet del Partit Popular, resulta que continua essent d'Unió Mallorquina. Quines mentides més grosses es diuen en el Parlament!, quines mentides més grosses es diuen en el Parlament per part de la màxima autoritat, de la màxima figura, de la màxima representació de la Comunitat Autònoma!

I també vaig sentir -perquè jo som lector de diaris de sessions, una cosa que realment és perdre el temps, però ho som- i va dir al Sr. Antich: "I vostè ha aprovat una moratòria i no m'hi posa Calvià; vostè em posa una moratòria i perquè Calvià està governat pel seu partit, pel Partit Socialista Obrer Espanyol, no li posa". Això és molt seriós, és molt seriós i jo em deman, efectivament: "i què hem fet?", i bé, em dona les explicacions de per què no hi ha entrat Calvià, que havia llevat ja 15 milions de metres quadrats, que ho havia demanat l'Ajuntament i ho havíem aprovat al Consell de Mallorca perquè, clar, el Sr. Matas insistia: "Resulta que Calvià no hi ha cap problema de creixement, a Calvià no hi ha cap problema de grues, a Calvià no hi ha cap problema de desenvolupament", i jo pensava: "Ara vendrà la moratòria del Govern i faran una escabetejada a Calvià; ara això serà l'autèntica dissecció dels problemes de Calvià", i he demanat a l'Ajuntament de Calvià que em diguin la moratòria del Govern, si s'aprova tal com ve, com afecta Calvià, perquè, clar, jo vull saber si ara aquí hem posat la medicina per a la malaltia que havíem detectat, i jo els diré en què afecta Calvià la moratòria del Govern: a Calvià hi ha un barri que es diu son Ferrer-no sé si vostès el coneixen, si no han anat per allà- és un barri d'obrers, un barri de treballadors, de gent que està empadronada a Calvià, que hi fa feina, que viu a Mallorca, que ha nascut aquí o que ha nascut a altres terres però viu i fa feina aquí, i un dels barris on viuen sense mescla de turistes ni mescla de segones residències es diu son Ferrer, és un barri, és un poble; idò son Ferrer tenia prevista una ampliació, un sòl urbanitzable d'ampliació; idò el Govern ho ha aturat, ho ha aturat!, sí senyor!, un barri, l'ampliació de son Ferrer, un barri d'habitatges de protecció oficial, també d'habitatges personals, lògicament, privats, de promoció privada, on es promouen habitatges de promoció pública, un poble, un poble relativament però un poble de la nostra gent, la gent nostra, la gent de Mallorca, que viu aquí, fa feina aquí, hagi nascut..., el Govern ho ha aturat. Per tant, ja tenim la solució: han donat solució al creixement, al problema de les grues i al desenvolupament de Calvià, que com que era del Partit Socialista Obrer Espanyol el Consell de Mallorca no li havia suspès res, i ells ho han vist tot d'una, el problema era l'ampliació de Son Ferrer, enhorabona.

(Aldarull a la sala).

I que no respectam l'autonomia municipal, que no respectam l'autonomia municipal, no, si ara resultarà que en aquesta comunitat autònoma les carreteres es faran sumant els traçats que sigui cada ajuntament, cada ajuntament dirà per on la vol, i després l'ajuntaran i sortirà tota seguida, perquè clar, s'ha de respectar al màxim, l'autonomia municipal, no hi ha res damunt els ajuntaments, els ajuntaments són la màxima expressió, per tant no poden ser coordinats ni hi pot haver planificació superior en cap sentit, perquè el Consell de Mallorca que fins fa pocs dies no havia consultat en absolut els ajuntaments, avui ja diuen que l'han consultat durant deu dies, ep!, hem canviat, de res a deu dies, que són pocs?, d'acord, però i quan de dies l'han consultat vostès?, el Consell de Mallorca l'ha consultat durant deu dies per escrit, amb termini, formalment, i què ha fet el Govern?, un *totum revolutum*, una convocatòria de batles, i a aquests els diuen mitges paraules, a aquests no se'ls mostra cap paper, i aquesta és la consulta que es fa als ajuntaments sense cap oportunitat de dir res per escrit, això és el respecte, això és la diferència del respecte a l'autonomia municipal que hi ha des del Govern al Consell de Mallorca. Encara que ho hagin dit, jo hi vull insistir, avui matí, avui matí, hem fet una Comissió d'Urbanisme a les vuit i mitja, perquè al Consell de Mallorca som gent matinera i a les vuit i mitja hem fet una Comissió Insular d'Urbanisme i hem aprovat ...

(Aldarull a la sala).

... hem aprovat.

Sr. President, prengui nota del gest indecorós, indecent que ha fet el conseller de Medi Ambient.

Avui matí, a les vuit i mitja, hem aprovat, hem aprovat, la desclassificació, utilitzant l'article 51, que sembla que es vol posar en dubte que existeix l'article 51, de la Llei del sòl, de dues urbanitzacions, Tolleric i Cala Brafí. Els informes del Govern, com és lògic, sempre estan en contra d'aquest ús per part del Consell de Mallorca de l'article 51, a totes dues deien el mateix: que no es respecta l'autonomia municipal, i resulta que Cala Brafí és a petició de l'ajuntament, i com l'hem de respectar més?, ho hagués dit a Tolleric i a l'altra hagués callat, però no, no, això ja va per fotocòpia. És igual.

I després la parla dels drets individuals i de la seva confiscació, són les paraules de la caverna, són les paraules de la dreta, de la vella dreta de tota la vida, "vindran els rojos i vos ho fotran tot", és tan vell, açò, és tan pobre, i volen ser de centre, i són la caverna, just es grata una mica, just tenen un problema, just tenen una dificultat, just es veuen desbordats amb alguna decisió, i surt la caverna pura i dura.

Quan fèiem les lleis d'espais naturals, que jo sé més per vell que no per llest, quan fèiem les lleis d'espais naturals, teníem el Sr. Cañellas, que no sé per què s'han dedicat tots els grups de l'oposició a alabar-lo, francament, jo no ho entenc, el Sr. Cañellas, que ha estat sempre un home de la caverna, de la caverna, i per açò estira els altres cap a la caverna, el Sr. Cañellas quan fèiem les lleis d'Es Trenc i les altres, ja ens amenaçava amb les immenses indemnitzacions que hauríem de pagar per aquestes decisions aventurades que es prenen al Parlament, desenes de mils de milions de pessetes havien de costar aquestes lleis de declaració d'àrea natural d'especial interès.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Acab, Sr. President. Clar, els anys han passat, les sentències han anat caient, una darrera l'altra, i de tot aquell enrenou, què n'ha quedat?, res, res, res, la caverna, confiscadors, "ens ho prendran tot", "vindran els rojos i vos prendran les vaques, vos prendran les ovelles, vos prendran les cases", on van amb açò?, però, i on van, on van?

(Aldarull a la sala).

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Però, on van? Hi ha una sòlida jurisprudència, hi ha tota una doctrina sobre les indemnitzacions, tota una doctrina que deixa ben clar quins són els drets indemnitzables, que deixa ben clar que els promotors urbanístics si no materialitzen, si no executen la urbanització, no tenen altra indemnització, que les despeses materials realment realitzades. No hi ha lucre cessants ni indemnitzacions de tantes xifres a pagar.

Per acabar, Sr. President, gràcies per la seva benvolença, voldria dir que el Govern parla molt dels drets individuals que no són en perill en absolut, en absolut són en perill els drets individuals dels ciutadans, però mai no parla dels drets adquirits dels ciutadans en general, del conjunt, d'aquells que veuen com es destrueixen els millors paisatges, d'aquells que veuen com es posa en perill la qualitat de vida, el nivell econòmic de la pròxima generació, fins i tot d'aquesta mateixa generació, amb les seves decisions que responen a la pura cobdícia, pura cobdícia d'uns pocs, amb la connivència del Govern del Partit Popular. Aquesta és la qüestió de fons, aquesta llei és per accelerar urbanitzacions i perquè els altres es preparin i estiguin a punt per al "sus" que es donarà si políticament i socialment no ho impedim d'aquí a pocs mesos.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Torn d'intervenció per fixar la posició. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Voy, efectivamente, a fijar posiciones y no a entrar en discusiones sobre algo que yo creo que ya está suficientemente discutido, suficientemente expresado, en mejores o en peores términos, pero suficientemente discutido.

En un, efectivamente, recentísimo debate que ha habido en Alcúdia, con motivo de las Jornadas de Futur-Alcúdia en las que estuve invitado, escuché a un cualificado, el representante de la empresa, que presentó un estudio en este Futur-Alcúdia, un representante muy poco sospechoso de tener connivencias con el Partido Popular, el Sr. Tarabini, que explicaba que el término que en su momento se acuñó como "balearización", allá por los años sesenta y pico, los años setenta, cuando el desarrollismo en estas islas, ese término ya ha desaparecido de todas partes, nadie habla de balearización en ningún sitio, y puedo dar fe de que esto es así. Se refería eso a una mala manera de crecer en materia urbanística, que por alguna razón ya no se nos imputa, ya no se nos atribuye.

¿Qué ha pasado?, ¿qué ha pasado para que eso sea así y para que ahora, Baleares tenga otras connotaciones? Claro, la respuesta no puede ser única, la respuesta lógicamente tiene que tener siempre términos complejos, pensar en muchas cosas que han ido evolucionando y cambiando, la propia dinámica de los que aquí residimos y de los que de una forma u otra aquí intervenimos, en los avatares políticos, sociales o económicos, y desde luego las influencias, las impresionantes influencias recibidas desde el exterior, precisamente nosotros estamos más sometidos que nadie o más sometidos que en muchos otros lugares a esas influencias externas. Ha cambiado mucho el mundo, las formas de pensar y de vivir en estos años.

Pero durante estos últimos quince años, aquí, en esta comunidad, el Partido Popular ha sido responsable, muy responsable, de la política de gobierno, no sólo en la Comunidad Autónoma, y no sólo en su reflejo legislativo en esta cámara, sino también en consejos insulares y en ayuntamientos. Y por ello ha tenido una parte innegable, real y tangible, de la responsabilidad en los cambios que ha habido en estas islas. Quiero hoy reivindicar ese protagonismo y esa responsabilidad, para lo bueno, que personalmente creo que ha sido lo más, pero también para lo malo, sin ninguna duda; algo seguramente ha habido.

En materia territorial se ha avanzado y se ha hecho también mucho, y por eso, se diga lo que se diga, esto ya se reconoce que no es un territorio de esos que peyorativamente se llamaban "balearizado". Estas islas son objeto de deseo, no sólo del mayor número de visitantes de cualquier otro lugar y de cualquier otro archipiélago europeo o mediterráneo, sino también los que más fielmente quieren venir aquí, como es público y notorio también, más de un 25%, más de un 25% de los que han venido aquí este año a visitarnos, lo habían hecho con anterioridad más de cuatro veces, más de cuatro veces.

Pero no somos objeto de deseo solamente de turistas o de visitantes eventuales, también lo somos de quienes quieren fijar aquí su residencia, a tiempo completo o al máximo tiempo posible a lo largo del año, y no es tampoco sólo de residentes, es también tierra de promisión para trabajadores que vienen aquí a buscar su subsistencia, trabajadores de todos los niveles, de todos, de todos los niveles y de todos los sitios, no sólo del resto de España, sino también del resto de Europa, de Iberoamérica y, últimamente lo estamos comprobando, también de África, algo tiene el agua cuando la bendicen, que dice el viejo aforismo castellano.

Y tanto es así, como digo, que ahora, precisamente por eso, estamos haciendo una legislación que evite que ese mismo fenómeno, ese mismo atractivo, ese mismo deseo de venir aquí, se desborde y se vuelva en nuestra contra, y lo estamos haciendo nosotros, lo estamos encabezando nosotros.

Y no me quedo sólo con esto, algo más quiero decir, y acabo muy brevemente.

En estos últimos quince años, en esta comunidad, se ha ganado dinero, algunos han ganado dinero, y algunos, mucho dinero, es indiscutible, pero no es aquí donde más han florecido, aquí precisamente, en esta comunidad, ni especuladores, ni oportunistas, no es aquí donde ha florecido la cultura del pelotazo, no es en esta comunidad precisamente donde ha hecho esa cultura especial fortuna. Aquí, fundamentalmente, han florecido empresarios, trabajadores pertinaces y constantes, emprendedores y serios que en muchas ocasiones, empezando de cero, sin apenas estudios, sin medios materiales ningunos, han levantado negocios que hoy se extienden por el sur de España, por Canarias, por Europa, por América e incluso, en algún caso, por continentes más lejanos como Asia; y no hablo sólo de esos más grandes en que alguno seguramente piensa, no hablo sólo de los que han ido más lejos, hablo de los cientos, miles, probablemente, de personas que han cimentado negocios sólidos con la actividad turística fundamentalmente, pero también con otras.

Señores del Grupo Popular, nosotros debemos tener el orgullo legítimo de haber participado en eso, y de haber participado en eso en primera línea. No sé cómo lo hubieran hecho otros, no lo sé, pero en conjunto, nosotros lo hemos hecho bastante bien. Y ahora, cuando es necesario dar otro paso más, avanzar un poco más allá, cuidar lo que tenemos y mejorarlo, creo que nosotros seguimos siendo los mejores para hacerlo.

Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Acabat el debat ...

Per què em demana la paraula?

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sr. President, per una qüestió d'ordre. Crec que vostè ha expressat, al principi del debat, que donaria rèplica i contrarèplica. Naturalment, no és que això ...

EL SR. PRESIDENT:

Ha estat una autèntica fixació de posició, on no ha entrat en debat amb cap grup parlamentari, ni els grups parlamentaris entre si, per tant, passam immediatament a votació.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

M'agradaria poder acabar la frase, vostè, evidentment dirigirà el debat com vulgui, però vull dir que si es diu això, un no fa la mateixa intervenció si sap que hi ha rèplica després que si no, ... (rialles)..., clar, per tant, als portaveus, jo crec que se'ns ha col•locat en una situació incòmoda, des del moment que, si no s'havia de donar rèplica, valia més dir-ho des del principi, però dir que hi haurà rèplica, i que després no n'hi hagi, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

..., jo crec que és un perjudici per als grups parlamentaris.

EL SR. PRESIDENT:

No, no i li diré per què, perquè jo crec que vostè al *Diari de Sessions* podrà veure que quan jo he fet la intervenció per ordenar aquest debat, he demanat torns a favors i torns en contra, i he dit que si hi havia qualcú grup que no intervenia, només tenia l'oportunitat de fixar posició. El torn de rèplica i contrarèplica se substancia quan hi ha torns a favor i en contra i hi ha contradiccions, i en aquest cas, hagués donat un torn per al•lusions si n'hi hagués hagut o un torn de rèplica si s'hagués aprofitat un torn de fixació per entrar en debat amb els altres grups, fet aquest que no s'ha produït. Per tant, el debat no ha provocat cap indefensió a cap grup parlamentari.

Passam directament a votació.

Senyor, jo li demanaria que fos al seu lloc, vostè, ... Continui el seu pas i trànsit.

Passam a la votació.

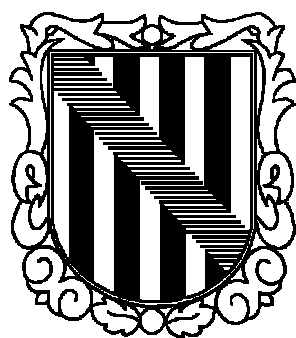
Senyores i senyors diputats que votin a favor del projecte de llei, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 30; en contra, 24. Queda aprovada la Llei de mesures cautelars fins l'aprovació de les Directrius d'Ordenació Territorial.

I havent acabat el debat, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA